

Liahona



Hvorfor
vi trenger
Jesus
Kristus,
side 12

Når tildelt omsorgstjeneste
kommer fra hjertet,
side 18

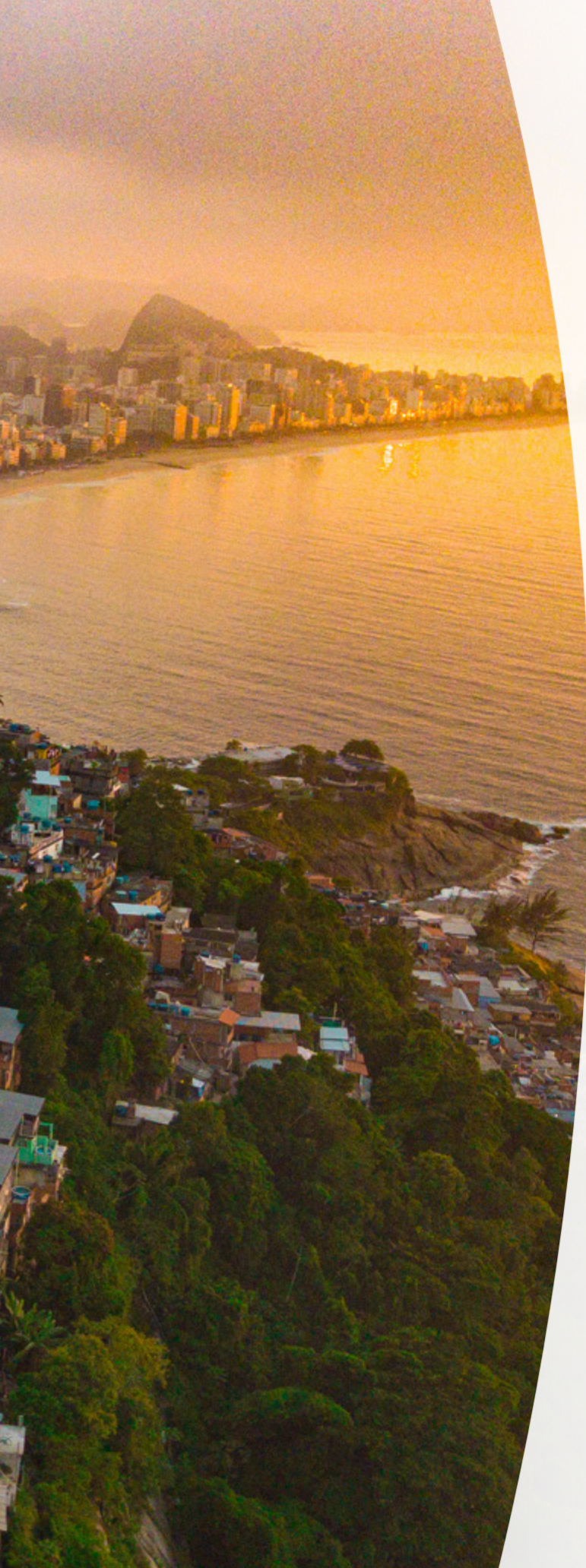
Hvordan Kristus viste kjærlighet
til dem som følte seg utstøtt,
side 24

Fire måter å motta den gave
som Guds kjærlighet er,
side 28

KIRKEN
ER
HER

Rio de Janeiro i **Brasil**





Rio de Janeiro er bare ett av mange kraftsentre for Kirken i Brasil.
Et tempel vil snart bli innviet i Rio. Her er noen fakta om Kirken i Brasil.

1,4  millioner medlemmer (1 av 151 brasilianere er en siste dagers hellig, eller 0,67 prosent av landets befolkning)

staver  273

2 111  forsamlinger

slektshistoriske sentre  355

6  templer

misjoner  35

1929 De første konvertittene i Brasil

1966 Den første staven blir organisert i São Paulo

1978 São Paulo Brasil Tempel, det første tempel oppført i Syd-Amerika, er innviet

2001 Hjelpeforeningen blir hedret av nasjonale myndigheter



Del Frelserens
lys i julen
8



Omsorgstjeneste for alle
Eldste Richard Neitzel Holzapfel
18



Hvorfor vi trenger
Jesus Kristus
Eldste D. Todd Christofferson

12



Ta imot gaven
Jakob R. Jones

28

Evangeliet: Et anker i en tid med forandring

I 2020 har vi opplevd naturkatastrofer og en verdensomspennende pandemi. Vi har studert Mormons bok ved hjelp av *Kom, følg med meg* sammen med våre brødre og søstre, nær og fjern. Vi har stått sammen over hele verden i faste og i tro.

I en verden i forandring kan vi forankre vår sjel til vår Frelser Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium. Vi håper disse og andre artikler i dette nummeret vil hjelpe deg å føle julens ånd, Herrens ånd:

- Eldste D. Todd Christofferson forklarer hvorfor vi trenger en Frelser (se side 12).
- I "Del Frelserens lys i julen" gir vi noen forslag til omsorgstjeneste i julen (se side 8).
- Jakob Jones skriver om fire gaver vi kan gi Herren for å innby Den hellige ånds gave i vårt liv (se side 28).
- Tidligere i år godkjente Det første presidentskap utgivelsen av tre nye tidsskrifter fra Kirken, fra og med neste måned: ett for voksne, ett for ungdom og ett for barn. Disse tidsskriftene vil være tilgjengelige på mange språk og bringe evangeliet til siste dagers hellige rundt om i verden. Ved hjelp av disse nye tidsskriftene vil vi fortsette å høre Herrens røst gjennom hans tjenere og få kontakt med hverandre som medlemmer av en verdensomspennende kirke. (Finn ut mer på side 6.)

God jul fra *Liahona*-staben

Innhold

- 5 Du kan være et lys for verden** 🕒
- 6 Vi ser frem til tre nye tidsskrifter**
Spennende endringer i *Liahona* neste år!
- 8 Prinsipper for omsorgstjeneste**
Del Frelserens lys i julen
Julen gir oss noen unike måter å utføre omsorgstjeneste på.
- 12 Hvorfor vi trenger Jesus Kristus**
Av eldste D. Todd Christofferson
Demp støyen denne julen og reflekter over Guds Sønn.
- 18 Omsorgstjeneste for alle**
Av eldste Richard Neitzel Holzapfel
Hvordan utføre omsorgstjeneste for andre på naturlige og normale måter.
- 24 Stadig nærmere: Vis kjærlighet slik Frelseren gjorde**
Av Becky og Bennett Borden
Vi kan lære mye av Frelserens eksempel på å omgås andre.
- 28 Ta imot gaven**
Av Jakob R. Jones
Fire måter å føle Guds kjærlighet på – julens egentlige gave.
- 32 Sagt av siste dagers hellige** 🕒
Hjelp til flyktninger og hjemløse i Frankrike, besvarte bøtner i fengsel huskes, valget om å betale tiende, å motta et trist åndelig inntrykk.
- 36 Kom, følg med meg: Mormons bok** 📖 🕒
Disse ukentlige artiklene kan støtte ditt studium av Mormons bok denne måneden.
- 40 Hvordan kan jeg snakke med barna mine om evangeliet på hverdagslige måter?**
Samtaler om evangeliet trenger ikke å være stive og formelle.

🕒 Kjapp lesning

📖 Støtte til *Kom, følg med meg*

Omslagssiden
Adoration of the Infant Jesus
[Beundring av den nyfødte Jesus], av
Matthias Stomer, Bridgeman Images.



Deler

Unge voksne

42

Sosiale medier kan skade oss når vi dømmer andre urettferdig eller sammenligner oss med andre.

Lær hvordan vi kan **gjøre sosiale medier til en positiv innflytelse.**



Ungdom

50

Skuffet og deretter **velsignet i julen**, flere ungdommer deler de **åndelige gavene** de har mottatt, kunstig lys kan avlede oss fra **Kristi**

lys, og Moronis erfaringer gir oss livslærdommer.



Barn

Vennen

Lær om **gaver** vi både kan gi og motta.



ARTIKLER I DESEMBER SOM BARE FINNES DIGITALT

**Tiendens subtile velsignelser**

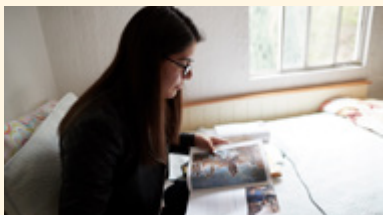
Av Kimberly Jensen

Mange ganger er velsignelsene ved å betale tiende små, men likevel virkningsfulle.

**Bekjemp ensomhet ved å knytte bånd til Kristus**

Av Kylie Parrish

En ung voksen forteller hva han mener om å fokusere på Frelseren i denne noen ganger ensomme tiden.

**Strever du med å studere *Kom, følg med meg* på egenhånd? Her er noen tips for det nye året**

Av Annelise Gardiner

En ung voksen deler tanker om hvordan man kan få mer ut av *Kom, følg med meg* når man studerer på egenhånd.

FINN MER

I Evangeliebibliotek-appen eller på liahona.ChurchofJesusChrist.org kan du:

- Finne nyeste nummer.
- Finne innhold som bare er tilgjengelig digitalt.
- Søke i tidligere numre.
- Sende inn dine historier og tilbakemeldinger.
- Tegne abonnement eller gi et gaveabonnement.
- Forbedre ditt studium med digitale verktøy.
- Dele favorittartikler og -videoer.
- Last ned eller skrive ut artikler.
- Lytte til dine favorittartikler.

KONTAKT OSS

Send spørsmål og tilbakemeldinger til liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Send inn historiene dine på liahona.ChurchofJesusChrist.org eller per post til:
Liahona, flr. 23
 50 E. North Temple Street
 Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

DESEMBER 2020, ÅRGANG 84, NR. 12
LIAHONA 16727 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Veiledere: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Administrerende direktør: Richard I. Heaton

Direktør for Kirkens tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Enish C. Dávila

Tekst og redigering: David Dickson,

David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Murdock Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Bilderedaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Ammon Harris

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Distribusjonssjef: Nelson Gonzalez

Oversettelse: Kirkens oversettelseskontor

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste

Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice
 Telefon: +46 (0) 8500 655 20
 E-post: rcstodholm@ChurchofJesusChrist.org
 Internett: store.ChurchofJesusChrist.org
 Abonnementspris pr. år: NOK 87 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, flr. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; e-post til: liahona@ChurchofJesusChrist.org; eller på internett: liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:
 Joanna Bjerga
 Haraldskroken 31
 4041 Hafslund
 Tlf.: 41021116
 E-post: jojobjerga@gmail.com
 Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga
Liahona (en betegnelse fra Mormons bok som betyr "kompass" eller "veiviser") utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,

cebuano, dansk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk, fransk, gassisk, gresk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kambodsjansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, latvisk, litauisk, marshallesisk, mongolsk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, swahili, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, tsjekkisk, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antall utgivelser varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Med mindre annet er angitt, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til eget personlig, ikke-kommersiell bruk (herunder kall i Kirken). Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles. Visuelt materiell må ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and

Canada: December 2020 Vol. 84 No. 12. *LIAHONA* (USPS 311-480) Nonvegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



DU KAN VÆRE ET LYS FOR VERDEN

Når du feirer Jesu Kristi fødsel og liv

denne måneden, har vi noen forslag som kan hjelpe deg å nå ut til andre og dele det lyset han bringer inn i ditt liv.



DEL FILMEN *THE CHRIST CHILD* [JESUS-BARNET] MED ANDRE

- Del videoen på sosiale medier.
- Vis den hjemme hos venner fra andre trossamfunn.
- Del den med en fremmed på bussen.
- Bruk den i en hjemmeaftenleksjon.

BESØK SYKE OG LIDENDE

- Sett sammen hygienepakker.
- Tilbring tid med dem som er syke.
- Spør hvordan du kan hjelpe.
- Støtt en hjelpeorganisasjon.

GI MAT TIL DE SULTNE

- Meld deg som frivillig ved et suppekjøkken.
- Delta i en matinnsamling.
- Lever et måltid til noen.
- Inviter noen på julemiddag.

TRØST DE ENSOMME

- Sitt ved siden av en som er alene.
- Besøk en som bor alene.
- Inviter dem som er ensomme, hjem til deg.
- Få en ny venn.



INVITER ANDRE TIL KIRKEN

- Be om å få vite hvem du kan invitere.
- Inviter andre til det spesielle julemøtet 20. desember.
- Inviter personlig og ved hjelp av sosiale medier.
- Inviter venner til juleaktiviteter.



Vi ser frem til tre nye tidsskrifter

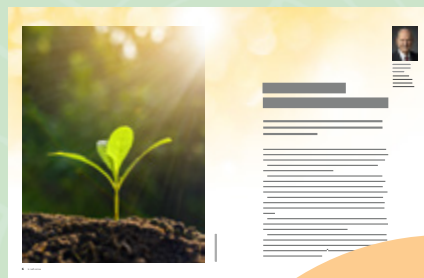
Endringer i Kirkens tidsskrifter signaliserer Kirkens verdensomspennende vekst.

Likhet med det guddommelige kompasset det er oppkalt etter (se Alma 37:38–45), har tidsskriftet *Liahona* til hensikt å vise sine lesere veien til vår Frelser Jesus Kristus. Nå begynner et nytt kapittel som et ledd i spennende forandringer til Kirkens publikasjoner.

Fra og med enste måned vil Kirken publisere tre nye verdensomspennende tidsskrifter: *Liahona* for voksne, *Til styrke for ungdom* for ungdom og *Vennen* for barn. Avhengig av språket, vil tidsskriftene være tilgjengelig hver måned eller annen hver måned.

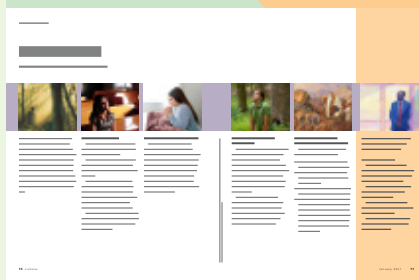
Hvis du er abonnerer på *Liahona* nå, vil abonnementet automatisk fortsette neste år den tiden som gjenstår av ditt abonnement. Hvis din familie ønsker å motta tidsskriftene *Vennen* eller *Til styrke for ungdom*, kan du tegne abonnement ved et lokalt distribusjonssenter eller på store.ChurchofJesusChrist.org.

Menigheter og grener vil bli oppfordret til å skaffe abonnement til nylig døpte medlemmer også til barn og ungdom som kommer til Kirken uten foreldrene. Ta en titt på disse tidsskriftene og overvei hvordan de kan velsigne deg, din familie og dine venner.



***Liahona:* For voksne**

***Budskap fra Kirkens ledere
Trofaste medlemmers erfaringer
Artikler til hjelp ved studium av
Kom, følg med meg
Evangeliets grunnleggende
prinsipper for nye medlemmer
Innlegg som inneholder nyheter
og innslag fra ditt område***

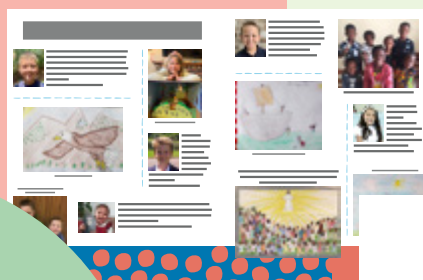
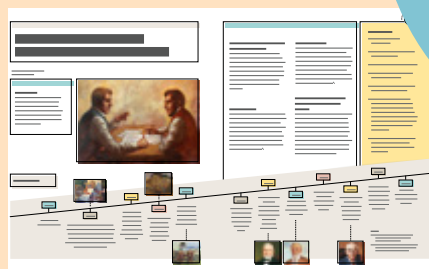




Se side 50 i dette nummeret for å lære mer om det nye tidsskriftet for ungdom.

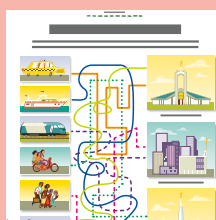
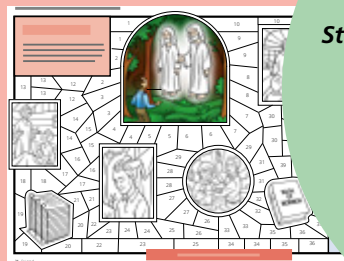
Til styrke for ungdom: Tidsskrift for tenåringer

Budskap fra Kirkens ledere
Konkretiseringer for hjemmeaften
Svar på spørsmål fra ungdom
Artikler om medier, normer, venner og andre relevante emner



Vennen: For barn

Budskap fra Kirkens ledere
Støtte til Kom, følg med meg-leksjoner
Historier om barn fra steder rundt om i verden
Aktiviteter og fargeleggingssider
Barns vitnesbyrd og kunstverk
Ideer til å yte tjeneste for andre, følge Jesus og mer



Du kan abonnere på de trykte tidsskriftene eller gi et gaveabonnement på store.ChurchofJesusChrist.org. Du kan lese tidsskriftene i digitalt format i Evangeliebibliotek-appen eller på liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Prinsipper for omsorgstjeneste



DEL FRELSERENS LYS I JULEN

Tenk på dem du yter omsorgstjeneste for. Hvordan kan du hjelpe dem å komme nærmere Kristus denne julen?

Selv om vi minnes Frelseren Jesus Kristus hele året, er julen tiden da vi feirer den største gave som noensinne er gitt: “For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne” (Johannes 3:16). Når vi utfører tjeneste i julen, kan vi også gi gaver som hjelper andre å komme nærmere Frelseren. Det er godt å tenke på oss selv som en gjenspeiling av gaven vår himmelske Fader ga.

Jeg verdsetter fortsatt gaven

Susan Hardy, California i USA

Da jeg var 11 år gammel, fortalte min Søndagsskole-lærer, bror Deets, klassen at hvis vi ville lære trosartiklene utenat

og forklare ham hva de betydde, ville han kjøpe oss våre egne eksemplarer av Skriftene.

Bror og søster Deets var et ungt par som nettopp hadde etablert seg. Jeg var ikke sikker på om bror Deets hadde råd til å kjøpe en gave til noen. Men jeg bestemte meg for at hvis han mente at det var såpass viktig å lære trosartiklene utenat, ville jeg ta utfordringen.

Da jeg var ferdig med alle 13, gikk tiden, og jeg glemte løftet hans.

Så, første juledag, fikk jeg en pakke med navnet mitt på. Jeg åpnet den og fant et eksemplar av Skriftene bare til meg, med et kort som oppfordret meg til å lese dem



regelmessig. Det var i 1972, og den dag i dag har jeg fremdeles de samme Skriftene. De er dyrebare for meg.

Det var ikke prisen for gaven, men vennligheten han viste meg og offeret han var villig til å gjøre for meg, som ga meg et sterkt ønske om å studere Guds ord. Jeg prøver å følge bror Deets' eksempel på omsorgstjeneste ved å gi meningsfylte gaver til menneskene rundt meg, i håp om at jeg kan velsigne andres liv slik han har velsignet mitt.

En invitasjon til å spille en rolle

Richard M. Romney, Utah i USA

Da de som planla menighetens julefest ba meg besøke et bestemt mindre aktivt medlem og oppfordre ham til å delta på programmet, må jeg innrømme at jeg ble nervøs. Jeg hadde bare møtt Darren én gang før, da han hadde deltatt på en tidligere

aktivitet i menigheten. Han hadde på seg et motorsykkel-pannebånd. Det lange, hvite håret hans var knyttet i en hestehale, han hadde hvitt skjegg og armene var dekket av tatoveringer.

Sammen med et komitémedlem sto jeg ved Darrens dør og lurte på hva han ville si. Han inviterte oss inn, og vi fortalte ham hvorfor vi var der. Han sa: "Å, det vil jeg gjerne!"

Han gjorde en fantastisk innsats og bidro til å gjøre aktiviteten meningsfylt for så mange. Kort tid senere ble min omsorgsledsager og jeg bedt om å besøke Darren regelmessig. Han virker alltid glad for å se oss, og vi har hatt noen herlige samtaler. Jeg er takknemlig for inspirasjonen til å invitere ham til å delta på programmet på en menighetsaktivitet som førte til et høyt verdsatt vennskap.

FORTELL OM DINE ERFARINGER

Send oss dine erfaringer med å utføre omsorgstjeneste eller å motta omsorgstjeneste. Gå inn på liahona.ChurchofJesusChrist.org og klikk på "Submit an Article or Feedback".



Omsorgstjeneste i julen

Her er noe du kan gjøre for å sørge for at de du utfører omsorgstjeneste for, vet at du tenker på dem, spesielt på denne tiden av året.

1. **Noen ganger gjør en telefonsamtale eller en tekstmelding underverker.** Å starte en samtale med et enkelt "Hei, hvordan har du det?" kan ha stor betydning.
2. **Bli med på feiringen deres når det passer.** Julen kan være en fin anledning til å lære om trosoppfatninger vi har til felles. Når du deler trosoppfatninger og lytter til andre, åpner du døren for større forståelse.
3. **Be for dem ved navn.** Be din himmelske Fader hjelpe deg å komme på måter du kan bringe dem nærmere hans Sønn på.
4. **Enkle gaver er ofte de som huskes best.** Gaver trenger ikke å være omstendelige for å bli elsket. Den gave som tid er, den gave det er å lytte, dele et bilde eller et minne – alle disse kan være en gave fra hjertet.
5. **Gi vitnesbyrdets gave.** Be dem fortelle deg om sin kjærlighet til Frelseren, og tilby deg å fortelle dem om din kjærlighet til ham.

Bruk Lys for verden til å utføre omsorgstjeneste

Du kan bruke Lys for verden-kampanjen når du utfører omsorgstjeneste. Her er noen forslag for å komme i gang. (Finn mer på ComeuntoChrist.org.)

1. **Del videoen *The Christ Child* [Jesusbarnet].** Du kan legge den ut på sosiale medier, dele en kobling eller invitere andre til å se den sammen med deg.
2. **Inviter andre til et julemøte.** Noen ønsker å tilbe, men vet ikke hvor de skal gå. Inviter dem til å komme og tilbe sammen med deg.
3. **Oppfordre dem til å gi til andre.** De kan bidra til Kirkens humanitærtjeneste eller til lokale hjelpeorganisasjoner. Hvis du bor i en by som har en av Kirkens giverautomater, kan du ta dem med deg når du drar dit for å bidra. Automatene utgjør en enkel måte å sende en gave på som kan velsigne mennesker over hele verden.
4. **Registrer deg for daglige tjenestetips.** Du kan også hjelpe andre å registrere seg. Tipsene kan gi dere anledninger til å yte tjeneste sammen.
5. **Fyll hjemmet deres med fred.** La dem vite at misjonærene har et spesielt julebudskap de kan dele, et som vil gi dem håp og kjærlighet.



6. Presenter Lys for verden for dem.

Vis dem hvordan de kan lære mer på ComeuntoChrist.org.

Omsorgstjeneste for alle som forsamling

Alle forsamlings behov er unike. Noen har nytte av å organisere en større aktivitet. Andre forsamlinger kan ha nytte av noe lite og enkelt. De som deltar i planlegging og organisering av aktiviteter, overveier med bønnens hjelp hvordan de kan dekke behovene som finnes.

- Medlemmer fra de tre stavene i Paris i Frankrike hjalp til med å støtte en Lys for verden-soaré som omfattet en talentoppvisning og en moteoppvisning. De forbedre gjenstander som ble gitt til flyktninger og hjemløse. (Se "Lys for verden i Paris", side 32.)

- Charlotte North Carolina sentrum stav hadde et "Jul rundt om i verden"-arrangement for lokalsamfunnet, med en sosial sammenkomst for å feire Kristus med mat, visning av internasjonale juletradisjoner, musikk, tjenestetprosjekter og barns julekrybber.
- Medlemmer av Vero Beach Florida stav deltok i en offentlig påminnelse om hvorfor vi feirer jul. Leker ble gitt til lokale hjelpeorganisasjoner. Et Primær-barnekor opptrådte, og mange kirker hadde informasjonsboder.
- Jacksonville Florida syd stav presenterte forestillingen *Verdens Frelser* for lokalsamfunnet. ■



NÆRMERE FRELSEN

"Når vi billedlig talt beveger oss til Betlehems stall 'hvor Gud i natten allerede hviler på halm', kan vi lettere se på Frelseren som en gave fra en god og kjærlig himmelsk Fader."

Eldste Dale G. Renlund i De tolv apostlers quorum, "Så jeg kunne trekke alle mennesker til meg", *Liahona*, mai 2016, 40.





Av eldste
D. Todd
Christofferson
i De tolv apostlers
quorum

HVORFOR VI TRENGER Jesus Kristus

*Demp støyen denne julen og reflekter
over Guds Sønnens underverk og storhet.*

Jeg er takknemlig for at i tillegg til jul, gir desember anledning til å overveie profeten Joseph Smiths liv og bidrag, da hans fødselsdag er 23. desember. Det er vanskelig fullt ut å verdsette det han oppnådde som et redskap i Herrens hender i omgivelser med konstant motstand, forfølgelse og utfordringer. I en kommende tid vil vi se profeten Joseph hedret som den verdige leder av denne store og siste evangelieutdeling – den eneste evangelieutdeling som er bestemt til å lykkes selv om alle tidligere evangelieutdelinger har endt i frafall.

Jeg antar at ingen i denne evangelieutdeling har lært å frykte Gud og ikke mennesker bedre enn profeten (se Lære og pakter 3:7–8). Herren krevde noen svært vanskelige ting av Joseph. Han utførte dem, og vi nyter alle godt av dem.

Oversettelsen og utgivelsen av Mormons bok var en bemerkelsesverdig prestasjon som var grunnleggende for at Herrens sak skulle lykkes i denne siste evangelieutdeling. Gjennom Mormons bok og ved sine syner og åpenbaringer har Joseph åpenbart Jesus Kristus for den moderne æra i sin sanne karakter som Guds enbårne Sønn og menneskehetens Forløser.

Spesielt i denne tiden minnes vi profetens personlige forhold til Frelseren og det “vitnesbyrd som [han ga] om [Kristus], det siste av dem alle: At han lever!” (Lære og pakter 76:22). Josephs vitnesbyrd om den levende Kristus minner meg om president Gordon B. Hinckleys (1910–2008) uttalelse: “Det ville ikke vært noen jul hvis det ikke var noen påske. Jesus-barnet i Betlehem ville bare være som et hvilket som helst annet barn, uten den forløsende Kristus i Getsemane og på Golgata, oppstandelsens triumferende kjensgjerning.”¹

*Motivert av kjærlighet skapte
vår himmelske Fader barm-
hjertighet ved å tilby sin
enbårne Sønn som en soning
for vår synd.*

Hvorfor trenger vi Jesus Kristus?

For en tid siden spurte en person som har vært medlem av Kirken i mange år, meg: “Hvorfor trenger jeg Jesus Kristus? Jeg holder budene. Jeg er et godt menneske. Hvorfor trenger jeg en Frelser?” Jeg må si at dette medlemmets manglende forståelse av denne mest grunnleggende delen av vår lære, dette grunnleggende elementet i frelsesplanen, tok pusten fra meg.

“For det første”, svarte jeg, “er det en liten sak som kalles døden. Jeg antar at du ikke vil at din død skal bli din endelige status, og uten Jesus Kristus ville det ikke vært noen oppstandelse.”

Jeg snakket om andre ting, for eksempel det behov selv de beste mennesker har for den tilgivelse og renselse som bare er mulig gjennom Frelserens nåde og forsoning.

På et annet nivå kan imidlertid spørsmålet være: “Kan ikke Gud gjøre hva han vil og frelse oss bare fordi han

elsker oss, uten behov for en Frelser?” Uttrykt på denne måten ville ganske mange i dagens samfunn stilt det samme spørsmålet. De tror på Gud og en etterjordisk tilværelse, men antar at fordi Gud elsker oss, spiller det ingen rolle hva vi gjør eller ikke gjør. Han tar seg bare av ting.

Denne filosofien har gamle røtter. Nehor, for eksempel, “vitnet også for folket at hele menneskeheten skulle bli frelst på den siste dag, og at de ikke behøvde å frykte eller beve, men at de kunne løfte sine hoder og fryde seg, for Herren hadde skapt alle mennesker og hadde også forløst alle mennesker.

Og til slutt skulle alle mennesker få evig liv” (Alma 1:4).

Dere gjenkjenner i Nehors lære en tilnærming til frelse som ble fremsatt av Lucifer, en “morgenrødens sønn”, utvilsomt den mest tragiske av alle tragiske personer noensinne (Jesaja 14:12; se også Lære og pakter 76:25–27). Slik Gud en gang forklarte, er Lucifer “den samme som var fra begynnelsen, og han kom til meg og sa: Se, her er jeg, send meg, jeg vil være din sønn, og jeg vil forløse hele menneskeheten så ikke en eneste sjel går tapt, og jeg vil visselig gjøre det, gi meg derfor din ære.

Men se, min elskede Sønn, som var min elskede og utvalgte fra begynnelsen, sa til meg: Fader, din vilje skje, og herligheten være din evindelig” (Moses 4:1–2).

Dette var ikke bare et tilfelle hvor Jesus støttet Faderens plan og Lucifer foreslo en liten endring. Lucifers forslag ville ha ødelagt planen ved å eliminere vår mulighet til å handle selvstendig. Lucifers plan tok utgangspunkt i tvang, noe som i bunn og grunn gjorde alle Guds øvrige sønner og døtre – alle oss – til hans marionetter. Faderen sammenfatter det slik:

“Derfor, fordi Satan gjorde opprør mot meg og søkte å ødelegge menneskets handlefrihet som jeg, Gud Herren, hadde gitt det, og også ville at jeg skulle gi ham min egen makt, bød jeg at han ved min Enbårnes makt skulle kastes ned.

Og han ble Satan, ja, djevelen, all løgnens far, for å bedra og forblinde menneskene, og for å føre dem fanget etter sin vilje, ja, så mange som ikke ville lytte til *min* røst” (Moses 4:3–4; uthevelse tilføyd).

Til sammenligning gir det å gjøre det på Faderens måte oss en nødvendig jordisk erfaring. Med “jordisk erfaring” mener jeg å velge

vår egen kurs og “smake det bitre, så [vi] kan vite å verdsette det gode” (Moses 6:55), lære, omvende oss og vokse, bli skapninger som er i stand til å handle på egenhånd istedenfor bare å bli “påvirket” (2 Nephi 2:13), og til slutt overvinne det onde og vise vårt ønske og vår evne til å etterleve en celestial lov.

Dette krever kunnskap om godt og ondt fra vår side, med evne og mulighet til å velge mellom de to. Og det krever ansvarlighet for valg som tas – ellers er det egentlig ikke valg. Valg krever i sin tur en lov, eller forutsigbare resultater. Vi må ved en bestemt handling eller et bestemt valg kunne forårsake et bestemt utfall eller resultat – og ved det motsatte valget skape det motsatte utfallet. Hvis handlinger ikke har faste konsekvenser, har man ingen kontroll over utfallet, og valgene blir meningsløse.

Lov og rettferdighet

Alma bruker *rettferdighet* som et synonym for *loven* og sier: “Nå [kan] ikke rettferdighetens verk [dvs. lovens virkemåte] ødelegges, i så fall ville Gud opphøre å være Gud” (Alma 42:13). Det er Hans fullkomne forståelse og bruk av loven – eller med andre ord Hans rettferdighet – som gir Gud Hans kraft. Vi trenger Guds rettferdighet, et system med faste og uforanderlige lover som han selv følger og anvender, slik at vi kan ha og utøve handlefrihet.² Denne rettferdigheten er grunnlaget for vår frihet til å handle, og er vår eneste vei til den høyeste lykke.

Herren forteller oss: “Det som styres ved lov, blir også bevart ved lov og blir fullkommengjort og helliggjort ved den” (Lære og pakter 88:34). Vi må imidlertid innrømme at ingen av oss alltid og usvikelig har blitt “[styrt] ved lov”. Og vi kan virkelig ikke regne



med at loven eller rettferdigheten vil bevare og fullkommengjøre oss når vi har brutt loven (se 2 Nephi 2:5). Så vår himmelske Fader skapte barmhjertighet fordi han var rettferdig, men også motivert av kjærlighet. Han gjorde dette ved å tilby sin enbårne Sønn som en soning for vår synd, en person som med sin forsoning kunne tilfredsstille rettferdigheten for oss og få oss på rett side av loven, slik at den igjen støtter og bevarer oss, ikke fordømmer oss. Alma forklarer:

“Og nå kunne ikke barmhjertighetens plan tilveiebringes uten at en forsoning skulle bli utført. Derfor soner Gud selv for verdens synder for å tilveiebringe barmhjertighetens plan og tilfredsstille rettferdighetens krav, så Gud kunne være en fullkommen og rettferdig Gud og også en barmhjertig Gud ...

Men en lov er gitt, og en straff [eller konsekvens] er fastsatt, og en omvendelse innrømmet, og barmhjertigheten krever denne omvendelse, ellers gjør rettferdigheten krav på mennesket og fullbyrder loven, og loven anvender straffen. Om det ikke var slik, ville rettferdighetens verk bli ødelagt, og Gud ville opphøre å være Gud.

Men Gud opphører ikke å være Gud, og barmhjertigheten gjør krav på den som angrer, og barmhjertigheten kommer på grunn av forsoningen” (Alma 42:15, 22–23).

De angrende er naturligvis de som tar ansvar og tar imot hans barmhjertighet ved å omvende seg.³ Eller med andre ord, omvendelse er

det vi trenger å gjøre for å gjøre krav på den nådige gaven tilgivelse som bare vår himmelske Fader kan tilby oss fordi hans elskede Sønn sonet for våre synder.

Jesu Kristi forsoning

På grunn av Jesu Kristi forsoning kan vi komme oss etter dårlige valg. På grunn av Jesu Kristi forsoning blir virkningen av andres synder og feiltrinn og enhver annen urettferdighet på oss, rettet opp. For å bli helbredet og gjort hellige, trenger vi en Frelser. Svaret på vårt spørsmål er: "Nei, Gud kan ikke gjøre hva han vil for å frelse en person. Han kan ikke være vilkårlig og samtidig rettferdig. Og hvis

han ikke er rettferdig, er han ikke Gud." Derfor må frelse og opphøvelse oppnås på en måte som opprettholder og overholder uforanderlig lov og rettferdighet. Og Gud være lovet, han har opprettholdt rettferdigheten ved å sørge for en Frelser.

Legg merke til at i det store førjordske råd meldte ikke Lucifer seg frivillig til å være vår frelser. Han var ikke interessert i å lide eller dø eller utgyte noe av sitt blod på våre vegne. Han søkte ikke å bli legemliggjørelsen av rettferdighet, men å bli sin egen lov.⁴ Det er min oppfatning at da Lucifer sa til Faderen: "Gi meg ... din ære" (Moses 4:1), sa han: "Gi meg rett til å regjere", i den hensikt å utøve denne makten lunefullt. Loven ville være hva han enn sa den var til enhver tid. På den måten kunne ingen være en uavhengig deltager. Lucifer ville være enerådende, og ingen andre kunne ha fremgang.

Jesus, på den annen side, forsto at både uforanderlig rettferdighet og barmhjertighet ville være nødvendig for at hans brødre og søstre skulle utvikle seg. Sammen med Faderen ønsket han ikke å tvinge og dominere oss, men å frigjøre og løfte oss slik at vi kunne "være over alle ting" og ha "all makt" hos Faderen (Lære og pakter 132:20).

Som vi skulle fryde oss over at denne førstefødte Sønn i ånden var villig til å bli den enbårne Sønn i kjødet, for å lide ufattelig og dø på vanærende vis for å forløse oss. Han forener rettferdigheten og barm-



hertigheten fullkomment. Han frelser oss fra – ikke i, men fra – våre synder (se Helaman 5:10–11; se også Matteus 1:21).

Og han forløser oss også fra fallet, fra åndelig og fysisk død. Han åpner døren til udødelighet og evig liv. Det ville være umulig å forstå dybden i hans kjærlighet. "Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret ...

Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom" (Jesaja 53:4–5).

Den førstefødte Sønn i ånden var villig til å bli den enbårne Sønn i kjødet, for å lide og dø for å forløse oss.

Ære være Gud

Når julen nærmer seg, vet jeg at noen kan ha bekymringer og kanskje litt engstelse for fremtiden. Det kan være mye “støy” i livet ditt, mer eller mindre konstant engasjement på nettet uten opphold, uten tid til å være stille og reflektere og tenke, uten tid til å se inni deg selv og skjelve hvor du er og hvor du skal gå. Du er kanskje påvirket av urealistiske forventninger, for eksempel at “fullkommenhet burde være umiddelbar” eller “uavbrutt lykke og fremgang burde være normen i livet”.

Jeg håper du vil legge disse misforståelsene til side, dempe “støyen” og bruke litt tid denne julen, minst en time, om ikke mer – til å reflektere over “Guds Sønnns underverk og storhet”.⁵ La det være en time med oppmuntring og fornyelse for deg.

En tidligere jul skrev jeg dette budskapet:

“Når vi snakker om Jesu Kristi fødsel, er det passende å reflektere over det som skulle følge. Hans fødsel var uendelig viktig på grunn av det han skulle oppleve og lide for at han bedre kunne hjelpe oss – som alt sammen kulminerte i hans korsfestelse og oppstandelse (se Alma 7:11–12) ...

“[Men jeg syns også] det er passende på denne tiden av året å tenke på barnet i krybben. Vær ikke altfor overveldet eller opptatt av det som skal komme ... Finn et rolig og fredelig øyeblikk til å grunne på begynnelsen av hans liv – kulminasjonen av himmelske profetier, men den jordiske begynnelsen for ham.

Ta deg tid til å slappe av, føle fred og se for deg dette lille barnet. Vær ikke for opptatt ... av det som [kanskje] kan komme senere i hans eller ditt eget liv. Finn i stedet et fredelig øyeblikk til å tenke på kanskje det mest fredfulle øyeblikket i verdens historie – da hele



himmelen frydet seg over budskapet ‘Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag’ (Lukas 2:14).”⁶ ■

Fra andakten “A Message at Christmas” [Et budskap i julen], holdt ved Brigham Young University 12. desember 2017.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Gordon B. Hinckley (2016), 319.
2. “Hvert rike er gitt en lov, og til enhver lov er det også satt bestemte grenser og betingelser. Alle skapninger som ikke retter seg etter disse betingelser, blir ikke rettferdiggjort” (Lære og pakter 88:38–39). Gud etterlever og handler ifølge det høyeste rikets lov. Derfor “fatter [han] alt og alt er for hans åsyn, og alt er rundt om ham, og han er hevet over alt og er i alt og gjennomsyrrer alt og omgir alt, og alt er ved ham og av ham, ja, Gud, evindelighet og alltid” (Lære og pakter 88:41).
3. “Ja, og så ofte som mitt folk omvender seg, vil jeg tilgi dem deres overtredelser mot meg” (Mosiah 26:30).
4. De som følger Satan, forfølger det samme mål, men slik Herren erklærer: “Den som bryter en lov og ikke adlyder loven, men søker å lage sin egen lov og foretrekker synd og fullt og helt vedblir i synd [det vil si i en tilstand av ulydighet mot loven], kan ikke helliggjøres ved lov, heller ikke ved barmhjertighet, rettferdighet eller dom. Derfor må de fortsatt forbli urene” (Lære og pakter 88:35).
5. *Læresetninger* – Gordon B. Hinckley, 320.
6. D. Todd Christofferson, “Måtte du føle fred”, *Liahona*, des. 2015, 36.





Av eldste
Richard Neitzel
Holzapfel

Områdesytti,
området Utah

Omsorgstjeneste FOR ALLE

Som en del av vår innsats for å hjelpe på en helligere og høyere måte, har Kirkens ledere begynt å snakke om medlemsmisjonærarbeid som omsorgstjeneste for alle, “uansett om navnet deres står på din liste for omsorgstjeneste eller ei”.¹ Denne bedre måten er en endring i tankesett – en forbedret tilnærming som kan forandre alt ved hvordan og hvorfor vi utfører tjeneste for andre.

Eldste Dieter F. Uchtdorf i De tolv apostlers quorum har sagt: “På en hvilken som helst måte som føles naturlig og normal for deg, del med folk hvorfor Jesus Kristus og hans kirke er viktig for deg. Innby dem til å *kom[me] og se*.’ Oppfordre dem deretter til å *komme og bidra*. Det er utallige muligheter for folk til å bidra i Kirken.

Be ikke bare om at misjonærene må finne de utvalgte. Be daglig av hele ditt hjerte om at du vil finne dem som vil *komme og se, komme og bidra og komme og bli værende*.²

Omsorgstjeneste handler om å bli mer trofaste og omvendte Jesu Kristi disipler som har det samme hjerte

Hvordan kan eldste Uchtdorfs oppfordring om å utføre omsorgstjeneste på naturlige og normale måter forandre det å dele evangeliet med andre for deg?



og den samme medfølelse som Frelseren. Herren har oppfordret oss til å utvikle oss til å utføre omsorgstjeneste for andre på naturlige og normale måter, og gjøre det av kjærlighet. Det handler ikke om å *utføre* omsorgstjeneste. Det handler om å *bli* en tjener som Jesus Kristus.

Lær å betjene den (tildelte) ene

Vi er fortsatt i ferd med å lære å bli omsorgsbrødre og -søstre. En forandring som dette kan ta tid, og vi vil sannsynligvis gjøre feil. Etter mitt syn er en av disse feilene å avfeie omsorgsoppdrag som bare et “falskt” eller “påtvunget” vennskap – på en måte som ikke er normal eller naturlig. Men Herren gir oss bestemte tildelinger som omsorgsbrødre og -søstre. På denne måten påser han at ingen blir utelatt.

Når naturkatastrofer rammer USA, mobiliserer Røde Kors og Nasjonalgarden sine frivillige og tildeler dem bestemte områder for å få maksimal dekning. Å motta en tildeling gjør ikke de frivilliges gave i form av tid og kjærlighet noe mindre frivillig. Ingen som har opplevd en katastrofe i sitt liv, synes å stille spørsmål ved disse tildelingene. De begunstigede er takknemlige for at noen har kommet for å hjelpe!

I likhet med frivillige i Nasjonalgarden eller Røde Kors, når vi blir Jesu Kristi disipler ved å inngå hellige pakter, melder vi oss frivillig til å bli mobilisert til å utføre bestemte oppgaver for å hjelpe andre.



Å ha omsorg for alle krever et villig hjerte og øyne som kan se menneskene rundt oss – de Herren har satt på vår vei.





Disse oppgavene gir oss anledninger til å lære og vokse i våre evner til å tjene, ofte gjennom at vi mislykkes. Men snart vil omsorgstjeneste bli “naturlig” for oss – akkurat slik vi har lært å gå, snakke, sykle, spille et musikkinstrument eller drive en idrett.

Hva er omsorgstjeneste for alle på “naturlige og normale måter”?

Våre individuelle omsorgstildelinger forbereder oss til å “ha omsorg for alle” på normale og naturlige måter. Å ha omsorg for alle krever et villig hjerte og øyne som kan se menne-

skene rundt oss – de Herren har satt på vår vei. “Omsorgstjeneste” kan da være så enkelt som å invitere dem – på naturlige og normale måter – til å “komme og se” eller “komme og hjelpe”.

Frelseren ga oss eksempelet. Da Jesus viste seg for folket ved tempelet i landet Overflod, sa han til dem: “Men nå går jeg til Faderen og også for å vise meg for Israels tapte stammer” (3 Nephi 17:4).

I likhet med oss hadde Frelseren et sted å dra til. Historien fortsatte:

“Og det skjedde at da Jesus hadde talt, så han seg omkring i forsamlingen igjen og oppdaget at de gråt og så ufravendt på ham som om de ville be ham være hos dem litt lenger.

Og han sa til dem: Se, *mitt indre er fylt med medlidenhet med dere*” (3 Nephi 17:5–6; uthevelse tilføyd).³

Selv om han hadde planlagt å dra et sted, hadde Frelseren øyne å se med og et hjerte å føle med, så han stoppet for å betjene folket:

“Har dere noen som er syke blant dere? Bring dem hit. Har dere noen som er lamme eller blinde eller halte eller krøplinger eller spedalske eller invalide eller som er døve eller som er plaget på en eller annen måte? Bring dem hit, og jeg vil helbrede dem, for jeg har medlidenhet med dere, mitt indre er fylt av barmhjertighet” (3 Nephi 17:7).

Når vi kjenner Frelseren slik vi gjør, vet vi at det var helt naturlig for ham å ta seg tid til å helbrede de syke før neste avtale. For oss kan det å ha omsorg for alle på normale og naturlige måter ganske enkelt innebære å invitere noen til å gjøre noe vi allerede planlegger å gjøre, eller til å bli med oss på et arrangement som vi allerede hadde tenkt å delta på.

Hvis du tar et selvhjelpenhetskurs, kan du invitere med deg naboen. Hvis du skal på en aktivitet i menigheten, kan du invitere med deg kollegaen din. Hvis dere allerede har familiens skriftstudium eller hjemmeaften, kan du invitere vennen din til å bli med dere. Det er det “kom og se” betyr. Det krever ikke at vi legger til en eneste aktivitet i vår travle timeplan. Og i tider når det ikke er mulig å besøke en person, kan omsorgstjeneste gjøres gjennom en tekstmelding, en e-post eller en telefonsamtale.

Betrodd å betjene

Da president M. Russell Ballard beskikket meg som ny president for Provo Utah første stav for unge enslige voksne, ga han et enkelt

og konkret oppdrag: "Besøk dine ledere og medlemmer i deres hus og leiligheter!" Det var alt. Han ga ingen annen opplæring eller oppgave.

Da vi koordinerte vår innsats med biskoppene, begynte vi på tirsdag, to dager etter stavskonferansen. Da vi utførte omsorgstjeneste i staven, gjorde vi feil, gikk glipp av anledninger og tenkte ofte: "Jeg kunne ha sagt det bedre" eller "Jeg skulle ønske vi hadde stilt et bedre spørsmål."

Rektor ved Brigham Young University, Kevin J. Worthen, sa at "å mislykkes er en avgjørende del av vår evige fremgang – vår søken etter fullkommenhet. Og på grunn av forsoningen kan vi – hvis vi reagerer riktig når vi mislykkes – bli velsignet med en ny form for lærdom som gjør at vår mislykkede bestrebelse kan bli en del av fullkommengjøringsprosessen."⁴

Dette var vår erfaring da vi lærte å betjene stavens ledere og medlemmer og andre vi møtte. Etter hvert som vi fortsatte å yte tjeneste, begynte Herren å sette stadig flere mennesker på vår vei.

Ved en anledning gikk en av mine rådgivere, J. B. Haws, og jeg mellom noen boligblokker da vi møtte en ung mann på parkeringsplassen. Vi stoppet for å si hei og fant ut at han skulle flytte ut av staven vår. Vi snakket sammen en stund og fant ut at han var en hjemvendt misjonær som hadde spørsmål om sin tro. Min rådgiver er en mesterlærer som har lett for å få kontakt med andre. Å svare på slike spørsmål var naturlig og normalt for J. B. Jeg kunne se i denne unge mannens øyne at

et lys som kanskje hadde manglet en stund, dukket opp igjen mens de snakket sammen.

Det var tydelig at J. B. var interessert i ham og hans spørsmål og bekymringer. Den unge mannen åpnet seg fordi J. B. viste medfølelse. Min rådgivers "indre [var] fylt" med kjærlighet, og han hadde et ønske om å forstå denne unge mannen uten å dømme ham. J. B. spurte om vi kunne besøke ham når han hadde funnet seg til rette i sin nye leilighet. Den unge mannen nikket, mobilnumre ble utvekslet, og et løfte om å følge ham opp ble gitt.

Før vi dro, spurte vi om det var noe vi kunne gjøre for å hjelpe. Han sa: "Å stoppe for å si hei var noe av det viktigste dere kunne ha gjort for meg i dag." Senere den kvelden tenkte jeg: "Hvis J. B. og jeg ikke hadde vært ute og utført omsorgstjeneste, ville vi kanskje aldri ha møtt denne unge mannen."

Det ser ut til at Herren visste at vi ville utføre omsorgstjeneste den kvelden, så han plasserte denne unge mannen på vår vei – i tillit til at vi ville se ham og betjene ham.

Når vi ønsker å ha omsorg for alle i hverdagen, vil Herren sette folk på vår vei fordi han stoler på at vi vil se opp fra mobiltelefonen vår, ta oss tid til å smile til en fremmed eller stille et spørsmål til en vi har møtt på markedet eller hvor vi enn befinner oss, på skolen, på jobben eller i kirken.





Når vi ønsker å ha omsorg for alle i hverdagen, vil Herren sette folk på vår vei fordi han stoler på oss.



De fantastiske resultatene av omsorgstjeneste

Da jeg så tilbake på Frelserens eksempel i 3 Nephi, oppdaget jeg et viktig prinsipp om omsorgstjeneste. Du husker sikkert:

“Og det skjedde at da han hadde uttalt dette, kom hele forsamlingen – alle som én – frem med sine syke og sine lidende og sine lamme og med sine blinde og med sine stumme og med alle dem som var plaget på en eller annen måte, og han helbredet dem alle etter hvert som de ble ført frem for ham.

Og alle, både de som hadde blitt helbredet og de som var friske, falt ned for hans føtter og tilba ham. Og alle som kunne komme til for folkemengden, kysset hans føtter så de badet hans føtter med sine tårer” (3 Nephi 17:9–10; uthevelse tilføyd).

Legg merke til at de omsorgsbrødrene og -søstre som bidro til å bringe dem de kjente og elsket, nærmere Jesus Kristus, også befant seg ved Frelserens føtter, bøyde seg, tilba og kysset og badet hans føtter med sine tårer.

Når vi betjener alle, vil vi se Kristus helbrede følelsesmessige, åndelige og fysiske sår. Og når vi oppfordrer andre til å “komme og se” og “komme og hjelpe” på naturlige og normale måter, vil vi også oppdage at våre egne sår blir helbredet. ■

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, “Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte”, *Liahona*, mai 2019, 16.
2. Dieter F. Uchtdorf, “Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte”, 17.
3. Se også hvordan Jesus Kristus betjente enken i Nain på samme måte, i Lukas 7:11–16.
4. Kevin J. Worthen, “Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection” (andakt ved Brigham Young University, 6. jan. 2015), 3, speeches.byu.edu.



STADIG NÆRMERE: Vis kjærlighet slik Frelseren gjorde

Vi kan lære mye av Frelserens eksempel på å omgås andre.

Av Becky og Bennett Borden

Som homofile medlemmer av Kirken har vi ofte vendt oss til Frelserens eksempel for å få hjelp til å forstå hvordan vi best kan navigere i vårt forhold til Kirkens medlemmer og andre. En dag tenkte vi på det at Frelseren ba oss “elske hverandre! Som jeg har elsket dere” (Johannes 13:34). Vi syntes det var interessant at han ikke sa “fordi jeg har elsket dere”, men snarere “som jeg har elsket dere”. Dette fikk oss til å tenke på *hvordan* Frelseren elsket mennesker. På hvilke måter viste han kjærlighet?

Vi bestemte oss for å bruke litt tid på å studere Det nye testamente, spesielt på å se etter historier om hvordan Frelseren vekselvirket med andre mennesker under sitt jordiske virke. Som ektemann og hustru som begge opplever tiltrekning til samme kjønn, ønsket vi særlig å forstå hvordan Jesus behandlet dem som syntes å falle utenfor samfunnets definisjon av det normale. Her er noen mønstre vi la merke til.

Jesus møtte kulturelle forskjeller med vennlighet

Vi lever i en tid med stor sosial og politisk splittelse, slik Frelseren gjorde i løpet av sitt liv. Noen av problemene på hans tid var langvarige og dypt forankret i historie og kulturelle trosoppfatninger.

Herren reiste for eksempel bevisst gjennom Samaria, et sted jøder unngikk på grunn av en feide som gikk flere hundre år tilbake. Da Jesus møtte en kvinne og ba henne dra opp vann, syntes hun å reagere som en politisk og religiøs “annen” – og fremheve forskjellene mellom ham som jøde og henne som samaritan. (Se Johannes 4.) Jesus behandlet denne kvinnen som en Guds datter. Hans reaksjon i form av å snakke kjærlig og sannferdig med henne, er et godt eksempel for oss alle. En vanlig strategi djevelen bruker, er å prøve å dele oss i forskjellige leirer, og sette oss opp mot hverandre i strid. “Men Herren ser på hjertet” (1 Samuelsbok 16:7).

Det er lett å anvende lærdommen i denne historien på vårt samfunn i dag. Når vi går gjennom hverdagen, også Kirkens møter og aktiviteter, møter vi folk fra mange forskjellige bakgrunner. Noen kan til og med være stemplet av verden som politiske eller kulturelle fiender. Istedenfor å fokusere på det som måtte skille oss, kan vi velge å fokusere på det vi har til felles som barn av himmelske foreldre, og lære å snakke kjærlig med andre, slik Frelseren gjorde.

Da Frelseren besøkte folket på det amerikanske kontinent etter sin oppstandelse, forkynte han at “djevelen ... er stridighetens far,

og han oppegger menneskenes hjerter til å stride i vrede mot hverandre” (3 Nephi 11:29). Folket lyttet til ham, og i neste generasjon skapte de et samfunn hvor “ingen [var] rik eller fattig, trell eller fri, men de var alle frigjorte og kunne ta del i den himmelske gave” (4 Nephi 1:3).

Jesus beveget seg mot istedenfor bort

Jesus prøvde aktivt å komme nærmere andre, følelsesmessig og til og med fysisk til tider, istedenfor å bruke unnskyldninger for å distansere seg fra dem som ofte ble foraktet og utstøtt.

Jesus møtte for eksempel en gang en mann med en deformert hånd. Fordi det var sabbat, fantes det religiøse tabuer som begrenset hvilket arbeid som kunne gjøres den dagen. Istedenfor å unngå en som trengte hjelp, til en mer sosialt akseptabel anledning bød seg, valgte Jesus “å gjøre godt” umiddelbart (Matteus 12:12). Han ba mannen om å rekke ut hånden. “Og han rakte den ut, og hånden ble frisk igjen som den andre” (Matteus 12:13).

Lignende historier gjentas gjennom Skriftene. Jesus anerkjente med medfølelse en

kvinne som ble ansett som uren (se Lukas 8), tok imot og helbredet en mann som hørte røster og skar seg selv (se Markus 5), og helbredet en mann som ble feilaktig dømt av andre (se Johannes 9:1–7). Et mønster vi ser i Skriftene, er at når “Jesus rakte ut hånden” (Matteus 8:3), var det vanligvis for å oppmuntre og vise kjærlighet til andre og gi helbredelse og fred.

Kanskje én oppfordring fra disse historiene er at vi kan komme nærmere dem som kan virke annerledes enn oss. Sitter vi for eksempel ved siden av noen som besøker kirken, selv om de ikke er kledd på samme måte som alle andre? Gjør vi plass til at de kan delta i en samtale på gangen? Smiler vi og sier hei og stiller vennlige spørsmål i et forsøk på å bli bedre kjent med dem og hjelpe dem å føle seg inkludert?

Og kanskje enda viktigere, hvordan kan vi utvikle et nærmere følelsesmessig og åndelig forhold til andre og dele fred og kjærlighet slik Frelseren gjorde? Vi vet at vi blir velsignet av Gud når vi anstrenger oss for å ta kontakt – spesielt med dem som kan virke annerledes enn oss.

Jesus oppfordret folk til å dele et måltid

Under vårt studium av Det nye testamente ble vi rørt over hvor ofte Frelseren holdt måltid med andre. I mange tilfeller ble han kritisert på grunn av dem han valgte å tilbringe tid sammen med.

I ett eksempel kalte Jesus som en av sine disipler en mann ved navn Matteus, som var “toller”, eller en som representerte den tidens okkupasjonsmakt (se Lukas 5:27; Veiledning til Skriftene, “Toller”). Tollere ble som regel hatet av det jødiske folk. Så da Matteus arrangerte et stort festmåltid for Jesus og hans disipler, klaget de skriftlærde og fariseerne – de som angivelig fulgte Guds bud. “Hvorfor eter og drikker dere sammen med tollere og syndere?” spurte de. Jesus svarte: “Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt” (Lukas 5:30–31).

Dette er et mektig eksempel på at Frelseren valgte å ikke la seg påvirke av ytre fremtreden eller verdslig omdømme. I stedet fokuserte han på den enkeltes behov, verdi og potensial. En interessant

LÆR MER

Kirken har ressurser som kan hjelpe deg å forstå, fra et evangelieperspektiv, ømtålige emner som tiltrekning til samme kjønn bedre. Gå inn på **ChurchofJesusChrist.org** og velg Living Life, deretter Life Help.



erkjennelse slo oss da vi leste om at Jesus holdt måltid med Matteus og andre. Vi vil aldri kunne påvirke noen hvis vi ikke har tilgang til dem. Med mindre vi tar oss tid til å bli kjent med dem og vise kjærlighet og godta dem der de befinner seg på reisen, vil vi sannsynligvis ha svært liten innvirkning på deres liv.

Du har kanskje hørt utsagnet “elsk synderen, hat synden”. Bruker vi nok tid på første halvdel av denne oppfordringen? Jesus sier: “Dere skal elske hverandre” (se Johannes 13:34) og tilgi “sytti ganger sju” (se Matteus 18:22). Istedenfor å bruke tid på å prøve å peke på og hate en annens synd, kan vi bruke denne energien til å nære forholdet til våre brødre og søstre.

Vi liker å bruke ordene “elsk synderne, inviter dem på middag!” Fordi vi *alle* har syndet “og står uten ære for Gud” (Romerne 3:23), skulle dette gi oss rikelig med anledninger til å tjene andre ved hjelp av kjærlig tilberedte måltider, servert på et sted hvor

Guds ånd er tilstede. La oss omgi våre bord med samtaler i oppriktig vennlighet, ekte vennskap og bevisst innsats for å se hverandre slik Jesus ser oss.

Bygg opp Sion

I år har vi feiret 200-årsjubileet for Det første syn, da Jesus Kristus bekjentgjorde at hans evangelium ville bli gjengitt. Neste år skal vi lære av eksemplene til tidlige hellige som bidro til å bygge opp Herrens rike her på jorden i denne evangelieutdeling. Disse tidlige hellige måtte finne en måte å samarbeide og stå sammen på, selv om de kom fra forskjellige nasjoner, tidligere religiøse trosoppfatninger og sosioøkonomiske bakgrunner.

Vi står overfor en parallell mulighet i dag. Vi må på et eller annet vis finne ut hvordan vi kan stå sammen i vår tro, til tross for de kulturelle og politiske forskjellene som prøver å rive oss fra hverandre. Dette vil bare skje hvis vi lar Frelseren være vår veileder. Han forstår vår svakhet fullkomment og kan gjøre svake ting sterke (se Ether 12:27). Han forstår våre smerter fullkomment og kan hjelpe oss å leges (se Alma 7:11–12). Han forstår våre forskjeller fullkomment og lover likevel at vi kan – slik Lære og pakter 49:25 beskriver – blomstre og fryde oss i Sion. Sammen. ■

Artikkelforfatterne bor i Utah i USA.



Ta imot gaven

*Å studere Guds ord, utføre tjeneste,
omvende oss og gå i tempelet vil hjelpe oss
å føle Guds kjærlighet i julen.*

Av Jakob R. Jones

En novemberkveld kom jeg hjem og oppdaget at mine barn hadde forvandlet soverommet sitt til et juleeventyrland. Juletrær, glitrende laurbærkranser, lyssløyfer og papirsnøflak prydet hjørnene, sengerammene, veggene og taket. En hjemmelaget peis med vedkubber, lys og strømper gjorde utstillingen fullendt. Denne fantastiske julescenen varmet vårt hjem og hjerte.

En annen av mine favorittscener som handler om julen ble beskrevet av profeten Nephi. Nephis far Lehi fortalte om en drøm der han så et vakkert tre hvis frukt fylte hans sjel med glede (se 1 Nephi 8:12). Nephi ønsket at også han kunne se treet som hans far beskrev. Som svar på bønn fikk Nephi et syn. Nephis beretning om denne opplevelsen er for meg en vakker julehistorie. Han skrev:

“Og det skjedde at da jeg hadde sett treet, sa jeg til Ånden: Jeg ser du har vist meg det treet som er mer dyrebart enn alle andre trær.

Og han sa til meg: Hva ønsker du?

Og jeg sa til ham: Å få vite dets tydning ...

Og jeg så byen Nasaret, og i byen Nasaret så jeg en jomfru ...

Og han sa til meg: Se, jomfruen som du ser, er Guds Sønns mor i kjødet ...

Og jeg så og fikk se jomfruen igjen med et barn i sine armer.

Og engelen sa til meg: Se, Guds Lam, ja, han er Sønn av den evige Fader!” (1 Nephi 11:9–11, 13, 18, 20–21).

Jeg synes det er betydningsfullt at da Nephi ba om å få vite hva treet betydde, ble han vist den første julen. Ånden spurte så om Nephi forsto betydningen av treet. Nephi ga dette inspirerte svaret:

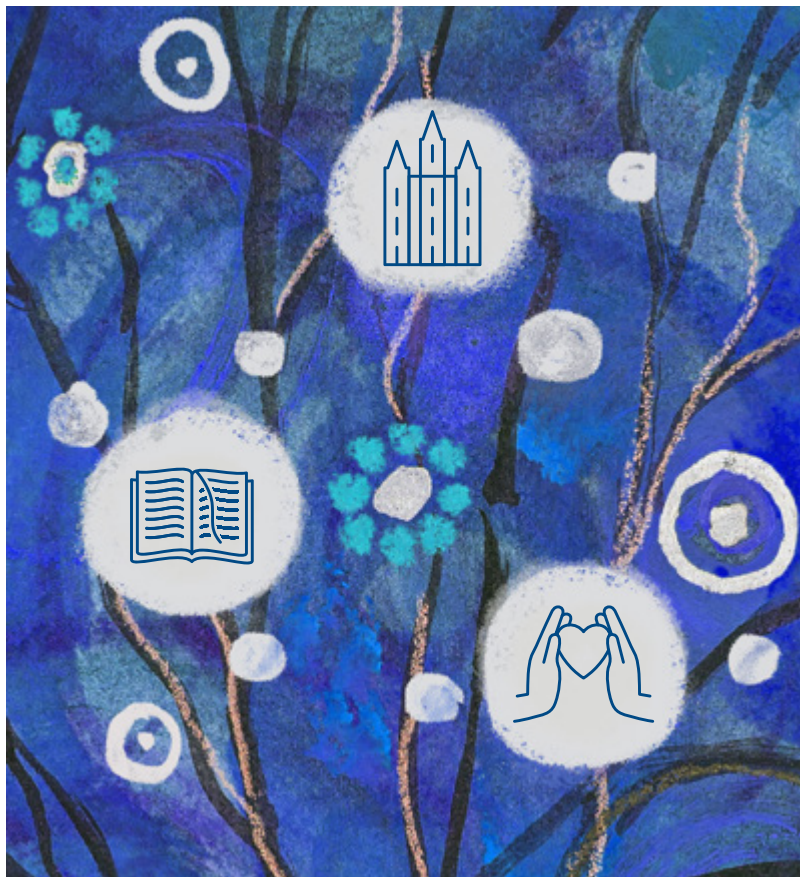
“Ja, det er Guds kjærlighet som utgytes i menneskenes barns hjerter. Derfor er den det mest ettertraktelsesverdige av alt.”

Ånden tilføyde: “Ja, og det som gir sjelen størst glede” (1 Nephi 11:22–23).

Ved denne opplevelsen lærte Nephi at det som er mest ønskelig og gledelig for vår sjel, er å føle Guds kjærlighet gjennom hans Sønn Jesus Kristus. Det er julens egentlige gave. Mange av oss strever imidlertid med å føle Guds kjærlighet i vårt liv – selv i denne høytiden. Her følger fire forslag til ting vi kan gjøre for å motta den gave som Guds kjærlighet er, denne julen.

1. Studer Guds ord

Begynn eller forny et regelmessig studium av Skriftene og levende profeters ord. I Lehis syn så han “en jernstang”



(1 Nephi 8:19) som førte til treet. De som opplevde Guds kjærlighet, tok tak i stangen, holdt fast i den og strevde fremover til de spiste av treetes frukt (se 1 Nephi 8:30). Nephi lærte at denne jernstangen symboliserer Guds ord (se 1 Nephi 11:25).

Vi kan invitere Herren inn i vårt liv ved å studere hans ord. Engasjementet vårt behøver ikke å være overveldende. Når venner spør hvor lenge de bør studere Skriftene, svarer jeg ofte: "Les til du føler Ånden. Da vil du kanskje føle for å fortsette." Det er ikke antall minutter, vers eller kapitler vi leser som betyr noe. Enda viktigere er den opplevelsen vi søker å ha med Ånden når vi studerer. Herren vil velsigne oss for enhver liten innsats vi gjør.

Kom, følg med meg-studiet i desember omfatter Moronis bok og et spesielt kapittel med tittelen "Jul". Hvilken bedre anledning til å fordype oss i Skriftene enn å studere nadverdsbønnene og ordene til profeter som Moroni når de bærer mektig, personlig vitnesbyrd om Jesus Kristus?

Vi kan også studere levende profeters ord ved å lese generalkonferanse-numre av *Liahona* eller ved å lytte til talene deres i Evangeliebiblioteket. I likhet med jernstangen i Lehis drøm kan vårt fornyede studium av Kristi ord få oss til å oppleve Guds kjærlighet i julen.

2. Utfør tjeneste

Kanskje den mest verdsatte julen i min ungdom var det året vår familie sammen med tanter, onkler og søskenbarn ga klær, mat, leker, briller og hvitevarer til en lokal familie i nød. Jeg glemmer aldri følelsen av å være en del av den store karavanen som bragte julen hjem til dem. Denne følelsen vedvarte lenge etter at julen var over, og de takknemlige uttrykkene fra moren og hennes fire barn er noe jeg aldri kommer til å glemme. Å utføre tjeneste for denne familien lot Guds kjærlighet "utgytes" (1 Nephi 11:22) i mitt hjerte.

Vår tjeneste for andre trenger ikke å være storslått eller komplisert. Mens jeg var biskop, fant jeg ut at det er mange i våre menigheter og lokalsamfunn som på en hvilken som helst dag føler seg ensomme, engstelige eller overveldet. En telefonsamtale, en tekstmelding skrevet med omtanke, en vennlig kommentar, en hjemmelaget godbit, en spasertur med folk i nabolaget eller et tilbud om hjelp med noens barn kan være et mirakel sendt fra himmelen og svar på bønn.

Hvis vi vil spørre vår himmelske Fader: "Er det noen jeg kan hjelpe i dag?" kan vi komme til å tenke på et navn eller ansikt, og tilskyndelser fra Den hellige ånd vil hjelpe oss å forstå hvordan vi kan velsigne vedkommende. Når vi følger disse tilskyndelsene, vil vi oppleve noe av Guds kjærlighet til dem og til oss.

Kirkens "Lys for verden"-initiativ foreslår enkle tjenestegjæringer for å hjelpe andre å føle Guds kjærlighet. Hvis Ånden tilskynder deg til å motta den gave som Guds kjærlighet er, gjennom tjeneste denne julen, kan Lys for verden hjelpe deg å komme i gang (se ComeuntoChrist.org).

3. Omvend deg

Den tredje oppfordringen er å motta Frelserens gave i form av omvendelse. Eldste Lynn G. Robbins i De sytti har sagt: "Omvendelse er Guds alltid tilgjengelige gave som gjør det mulig for oss å gå fra nederlag til nederlag uten å miste motet. Omvendelse er ikke reserveplanen hans i tilfelle vi mislykkes. Omvendelse *er* planen hans, fordi han vet at vi vil mislykkes."¹

Dette livet er vanskelig. Mens vi strekker oss etter vårt mål om evig liv, kommer vi alle til kort og trenger Kristi forsonings forløsende kraft. En av grunnene til at Frelseren villig valgte å oppleve straffen for våre synder, var at han derved kunne tilby oss omvendelsens gave. Han har allerede betalt prisen. Det som gjenstår, er å velge om vi vil ta imot hans oppfordring:

"Derfor, den som omvender seg og kommer til meg som et lite barn, ham vil jeg ta imot, for slike hører Guds rike til. Se, for slike har jeg satt mitt liv til og har tatt det igjen. Omvend dere derfor og kom til meg, alle jordens ender, og bli frelst" (3 Nephi 9:22).

Jeg antar at vi alle bærer en byrde av synd, stor eller liten, som Ånden har tilskyndet oss til å frigjøre oss fra. Våre biskoper og stavspremier kan hjelpe. Frelseren har et vennlig og tilgivende sinnelag, og han gir sine tjenere lignende følelser. De er glad i

oss og kan hjelpe oss å bli helbredet ved hjelp av Frelserens forsoning. Vi kan alle ta imot Frelserens tilbud om å komme til ham og bli helbredet denne julen.

4. Besøk Herrens hus

Noen av øyeblikkene da jeg har følt Guds kjærlighet mest, har vært i hans hellige templer. Der ble min kjære hustru og jeg beseglet til hverandre for tid og evighet. Jeg har dratt dit for å søke veiledning for å ta avgjørelser og finne fred i tider med stress. I tempelet virker himmelen mer tilgjengelig, og åpenbaring synes å strømme lettere.

Med hensyn til Det melkisedekske prestedømmes ordinanser, som omfatter tempelordinanser, har Herren sagt: "I dets ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt" (Lære og pakter 84:20).

Når vi deltar i tempelordinanser, blir vi kjent med Gud, og freden og kraften i et gudlignende liv blir tilkjennegitt i vårt liv.

President Thomas S. Monson (1927–2018) lovet: "Når vi går i templet, kan vi oppnå en dimensjon av åndelighet og en følelse av fred som vil overgå alle andre følelser som kan komme inn i menneskets hjerte."²

Hvis det er en stund siden du har følt fred, hvorfor ikke la denne julehøytiden markere begynnelsen på en fornyet forpliktelse til å reise til tempelet når det gjenåpner? Hvis du ikke har mottatt din egen begavelse ennå, kan menighetens eller grenens ledere hjelpe deg å forbedre deg. Vi kan også føle Guds kjærlighet når vi finner og sender inn navn på våre forfedre slik at de kan motta tempelets velsignelser.

Den egentlige gaven

Guds ord, oppriktig tjeneste, omvendelse og deltagelse i tempelordinanser er alt sammen anledninger til å motta julens egentlige gave. Apostelen Johannes skrev: "For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne" (Johannes 3:16). Denne julen ber jeg om at hver av oss må bli veiledet av Ånden til å velge de tingene som vil hjelpe oss å oppleve Guds strålende kjærlighetsgave gjennom hans Sønn Jesus Kristus. ■

NOTER

1. Lynn G. Robbins, "Sytti ganger sju", *Liahona*, mai 2018, 22.

2. Thomas S. Monson, "Templets velsignelser", *Liahona*, mai 2015, 91–92.

Lys for verden i Paris

Georgette Lalaus, Île de France i Frankrike

Jeg har oppdaget at tjeneste gir ubeskrivelig glede og at små handlinger kan bygge opp et menneske på bemerkelsesverdige måter.



Med hjemløse i gatene og flyktninger som sover i parkene i Paris i Frankrike, er behovet for hjelp synlig rett foran oss, også i julen. To venner og jeg bestemte oss for å danne en samfunnsgruppe kalt Solidaritet for samarbeid for å hjelpe der vi kan.

Med støtte fra mange frivillige over hele lokalsamfunnet så vel som siste dagers hellige fra de tre stavene i Paris, organiserte vi Lys for verden-aktiviteter for å hjelpe våre brødre og søstre i nød.

I tre år på rad har vi hatt et årlig Lys for verden-arrangement hvor artister, frivillige og gjester fra en rekke kirker og organisasjoner i Paris kommer for å opptre og bidra med forsyninger til de trengende. Det krever måneder med forberedelse, men frivillige og artister har opplevd en enorm glede ved å delta på arrangementet. Ingen av dem ønsker å gå glipp av det. På vårt tredje Lys for verden-arrangement kom 82 deltagere til tross for en transportstreik!

Før arrangementet forberedte

og samlet vi ryggsekker fylt med hygieneprodukter for å distribuere dem til flyktninger og hjemløse i Paris. Vi samlet også tepper, laken, puter, sportsutstyr, dusjsandaler og til og med en sykkel, som ble gitt til flyktninger.

I fjor arrangerte vi også en moteoppvisning under arrangementet. En 22 år gammel stylist som deltok, sa at støtten han fikk, ga ham styrke til å tro på egne evner. Da han snakket med meg, ble jeg minnet om at alle trenger å føle seg ønsket og at vi alle er trengende på en eller annen måte.

Vi gleder oss til neste år. Vi forventer enda flere deltagere og aktiviteter. Noen har til og med stilt lager og kjølebiler til rådighet for å hjelpe oss når vi samarbeider med samfunnsorganisasjoner og et stort internasjonalt cateringselskap om å tilby balanserte måltider til de trengende. Vi organiserer også en måte å gi gratis franskeksjoner til dem som lærer fransk som fremmedspråk.

Jeg opplever at tjeneste for en god sak gir ubeskrivelig glede. Små handlinger kan bygge opp et menneske på bemerkelsesverdige måter. Smilene og takknemligheten vi har mottatt, motiverer oss til å gjøre enda mer. ■

Bønnens kraft i fengsel

Portia Louder, Utah i USA

Jeg vil alltid huske denne julaftenen.

Jeg sonet fire og et halvt år i fengsel for eiendomssvindel. De fleste kvinnene der var stille og respektfulle. Så flyttet ti kvinner inn i cellen overfor min.

De satt oppe sent om kvelden og lo og hørte på høy musikk. De brydde seg tilsynelatende ikke om hvordan deres adferd påvirket andre. Romvenninnene mine ba meg snakke med dem, men slike samtaler går vanligvis ikke bra i fengsel. Jeg ba isteden til Gud om at disse kvinnene måtte forandre sin adferd og at freden måtte gjenopprettes, men det ble bare verre.

Mens jeg ba en kveld, innså jeg at jeg ikke hadde gjort noe for å bli kjent med naboene mine. Jeg gikk til cellen deres dagen etter og snakket med dem. De viste meg bilder av familien og sine nærmeste. De ba om unnskyldning for at de var for høylytte. Fra da av vinket de og virket glade når de så meg.

Noen uker før jul inviterte de meg til å spise julemiddag sammen

med dem. Vi planla også å utveksle åndelige erfaringer vi hadde hatt. På julaften samlet vi oss og hengte opp noen papirdekorasjoner. Vi hadde ikke noe juletre, men vi følte alle en fredelig ånd. Etter vår enkle middag med tunfisk og potetgull utvekslet vi erfaringer. Vi hadde alle forskjellig religiøs bakgrunn, og hver av våre historier var unik, men våre hjerter ble forbundet og Ånden var tilstede.

April fortalte oss at moren hadde dødd av en overdose da hun var 14. April bodde på gaten og fikk et barn hun adopterte bort da hun var 15. Hun strevde med sin egen narkotikavhengighet, begynte å selge narkotika og ble til slutt satt i fengsel.

“En dag funderte jeg på hvorfor jeg i det hele tatt var i live,” sa April. “Det ville ikke hatt noen betydning for

noen om jeg døde. Ingen visste at jeg var i fengsel. Ingen ville merke at jeg var borte.” Hun ba så og spurte Gud om han visste hvem hun var.

Uken etter ga en rådgiver i fengselet henne et brev fra jenta hun hadde adoptert bort.

“Gud må våke over deg,” sa rådgiveren.

“Jeg skriver til datteren min nå, og hun har besøkt meg en gang,” sa April. “Jeg vet ikke mye om religion, men jeg vet at Gud bryr seg om meg fordi han besvarte min bønn.”

Etter at April fortalte sin historie, satt vi alle stille med tårer i øynene.

I løpet av min tid i fengselet utøste jeg mitt hjerte i bønn og ba vår Fader i himmelen våke over og beskytte min familie. Men da jeg ba for mine naboer i fengselet, begynte jeg å se deres guddommelige potensial og følte mer fullstendig vår Frelsers kjærlighet og barmhjertighet.

Den julaftenen i fengsel var nydelig. ■



Julegaver eller tiende?

Anna Williams, Alabama i USA

Jeg trodde at evangeliet var sant, men hadde jeg råd til å betale tiende?



Jeg var på leting etter en kirke, helt til søstermisjonærer presenterte Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige for meg. Jeg ble døpt og bekreftet halvannen måned senere. Noe av det misjonærene lærte meg, var prinsippet tiende.

“Du vil motta velsignelser hvis du betaler tiende,” sa de.

Jeg var alenemor. Jeg hadde knapt nok penger til å kjøpe mat og betale regningene. Ofte sto det mellom å betale tiende eller kjøpe mat, betale strømregninger eller betale avdrag på billånet.

I årevis gikk jeg gjennom stadier med å prøve å betale tiende. Til slutt sa jeg: “Hvis du tror at evangeliet er sant, må du ta steget. Når du gjør det, kan Gud velsigne deg.”

Jeg skyldte 500 dollar i tiende, men jeg trengte også 503 dollar til å betale noen regninger. Jeg skjønnte ikke hvordan dette skulle gå, men jeg sa: “Jeg skal bare prøve.” Jeg betalte tiende. Ingen visste at jeg manglet 503 dollar, men noen sendte meg anonymt fem hundredollarsedler i posten.

Det ble et vendepunkt for meg. Det forandret meg åndelig. Jeg innså at Gud er glad i meg, at han bryr seg om meg og at han vil at jeg skal lykkes. Siden den gang har jeg betalt tiende. Men det har ikke alltid vært lett.

En jul for mange år siden hørte min eldste datter meg si at jeg ikke hadde råd til å betale tiende og kjøpe julegaver til henne og søsknene hennes.

“Vi visste at vi ikke ville få noe, men det var greit,” fortalte datteren min meg senere. “Vi kom frem til at vi ønsket at du skulle betale tiende.”

Som alltid sørget Herren for oss, og de slapp å være uten julegaver.

For en alenemor er det stort å kunne forsørge sine barn og betale tiende. Siden jeg bestemte meg for å betale tiende, har jeg blitt velsignet. Jeg er ikke rik, men Herren finner alltid en utvei for meg.

Jeg har også blitt velsignet på andre måter. De gode eksemplene fra Kirkens medlemmer og familie-medlemmer har hjulpet mine barn og meg å holde oss aktive i Kirken. Jeg har fortalt dem at alt dette er en del av velsignelsen Herren har lovet – at himmelens luker ville åpne seg for oss. ■

Noen vil være borte neste år

Rebecca Clarkson, California i USA

På julaften tenkte jeg på hvor høyt jeg elsket familien vår. Da fikk jeg en klar tilskyndelse.

Det var julaften. Vi hadde nettopp fått nye pyjamas, en tradisjon i familien. Barna spilte julemusikk, og alle danset rundt. Ingen var gretne. Alle var glade, smilte og hadde det gøy. Ettersom jeg visste at jeg ventet et nytt barn, tenkte jeg på hvor høyt jeg elsket familien og hvor glad jeg var for å ha nok et barn på vei.

Da fikk jeg en klar tilskyndelse. Ånden hvisket til meg at et av våre familiemedlemmer ikke ville være blant oss neste år.

Senere den kvelden, da min mann Tim og jeg la gaver under treet, fortalte han meg at han tidligere den kvelden hadde følt et inntrykk om

at et av våre familiemedlemmer ikke ville være sammen med oss neste julaften. Jeg fortalte Tim at jeg hadde fått det samme inntrykket.

Før vi dro for å besøke familiemedlemmer i en annen delstat etter jul, snakket Tim med barna om sikkerhet på reisen. Vi var bekymret over tanken på å miste et familiemedlem på turen, men vi følte oss forsikret om at alt ville gå bra. Vi reiste, hadde et flott besøk hos familiemedlemmene og kom trygt hjem.

Snart var det på tide med min regelmessige graviditetskontroll. Legen ga oss triste nyheter. En ultralyd bekreftet

at barnet hadde dødd to uker før kontrollen.

Da Tim og jeg kjørte hjem, søndreknuste, innså vi at to uker tidligere hadde vært julaften. Vi vet ikke nøyaktig når ånden kommer inn i kroppen, men Tim og jeg føler at barnet vårt fikk være sammen med familien, om ikke annet så bare en kort stund, den julaftenen da alle danset rundt og var lykkelige. Vi følte så mye glede, og vi føler at barnet var en del av det. Da han forlot oss, tror vi han ble det medlemmet av familien som ikke kom til å være blant oss neste julaften. Jeg tror at vi en dag skal få se barnet vårt igjen. Jeg er takknemlig for den fred som det gir meg. ■





Moroni 1–6

(30. NOVEMBER–6. DESEMBER)

Moroni levde i urolige tider. Han var vitne til nephittenes endelige undergang, hans far døde i strid (se Mormon 8:3), og nephitter som ikke ville fornekte Jesus Kristus, ble drept (se Moroni 1:2). Moroni ville heller ikke “fornekte Kristus” (Moroni 1:3). Han flyktet for sin egen sikkerhet og levde i skjul i mange år.

Hva kan vi lære av Moronis bok?

“Jeg [skriver] litt til” (Moroni 1:4)

I denne perioden trodde Moroni at han var ferdig med å skrive på platene, men det var Herrens vilje at han skulle skrive “litt til ... så det kanskje en gang i fremtiden vil bli verdifullt for mine brødre” (Moroni 1:4).



Hvorfor skrev han det?

Ettersom Moroni visste de guddommelige hensiktene med Mormons bok, måtte han omhyggelig velge hva han skrev. Etter å ha lest Moronis bok kan du vurdere å spørre hvorfor Moroni valgte å skrive ned det han gjorde. Hva følte han var avgjørende? Hvordan påvirker Moronis endelige vitnesbyrd dine følelser for Mormons bok?

Hva skrev han?

Moroni tilføyde kapittel 8 og 9 i Mormons bok, tok med sin forkortelse av Ethers bok og tilføyde sin egen bok (Moronis bok) til Mormons plater.

Moronis skrifter inneholder mye av verdi for oss. Han skrev om Kirkens arbeid (se Moroni 1–6), tok med læresetninger fra sin far Mormon (se Moroni 7–9) og nedtegnet sitt siste vitnesbyrd (se Moroni 10).





Moroni 7–9

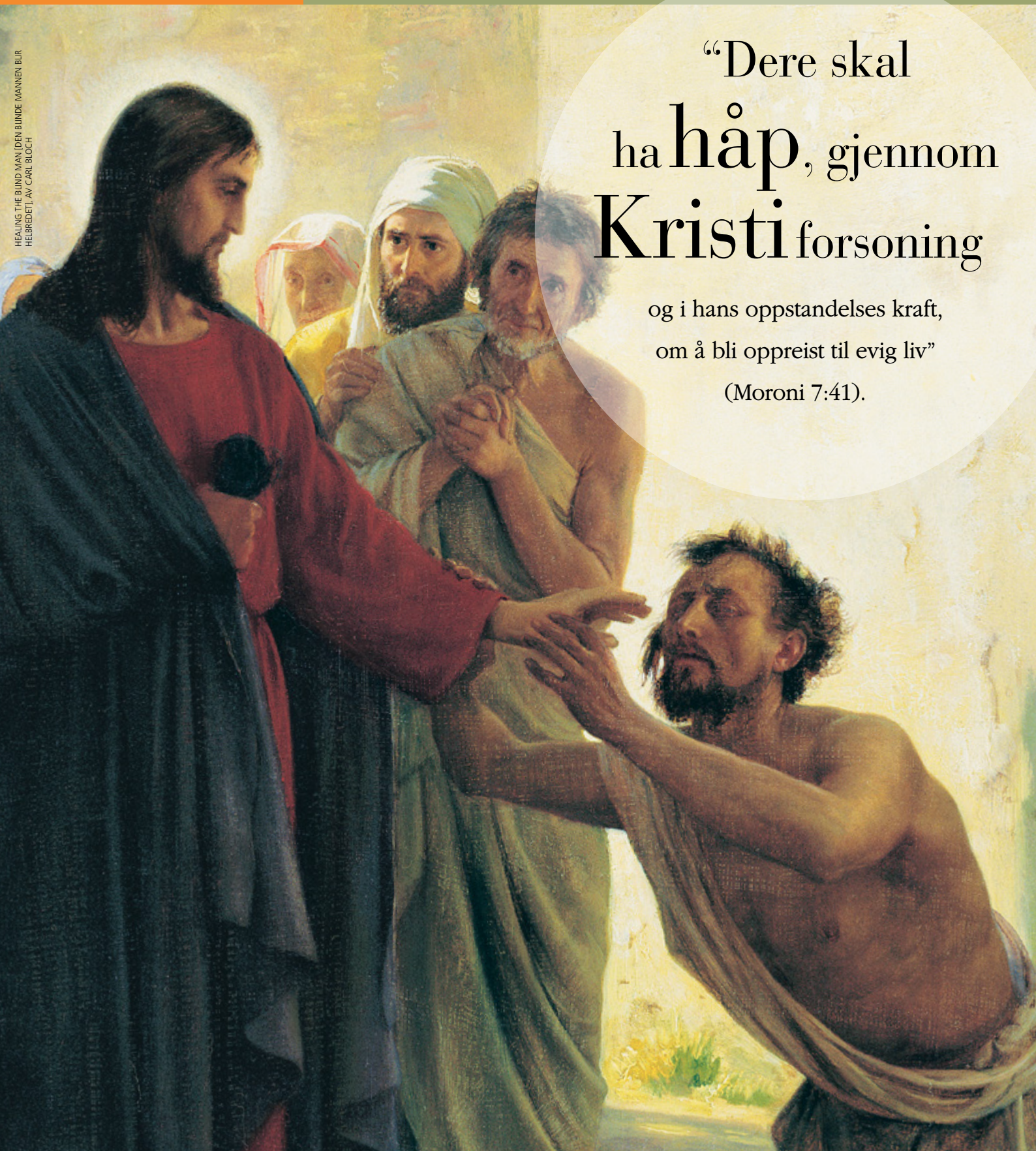
(7.–13. DESEMBER)

**“Hva er det dere skal håpe på?”
(Moroni 7:41)**

“Dere skal
ha **håp**, gjennom
Kristi forsoning

og i hans oppstandelses kraft,
om å bli oppreist til evig liv”

(Moroni 7:41).





Moroni 10

(14.–20. DESEMBER)

Andelige gaver gis av Gud gjennom Den hellige ånd til vårt beste (se Moroni 10:8). Vi har alle blitt velsignet med åndelige gaver fra Gud, og det er mange gaver vi kan motta.

Noen åndelige gaver er nevnt i Skriftene (se Moroni 10:9–16; Lære og pakter 46:13–25). Mange er det ikke. Hvordan kan du oppdage og utvikle de åndelige gavene Gud har gitt deg? Hvordan kan du utvikle andre gaver? Her er noen forslag som kan hjelpe deg:

Hvordan kan jeg søke åndelige gaver?



Spør

Be og spør Gud hvilke åndelige gaver han har velsignet deg med eller hvilke du skulle strebe etter. Han vil hjelpe deg. Din patriarkalske velsignelse kan også åpenbare dine åndelige gaver. Hvis du ikke har mottatt din patriarkalske velsignelse, bør du vurdere å snakke med biskopen eller grenspresidenten om å motta en.

Studer

Det kreves innsats for å motta åndelige gaver. Mens du anstrenger deg for å tilegne deg en bestemt gave, kan du vurdere å lære mer om den fra Skriftene, din patriarkalske velsignelse eller generalkonferansetaler. Du kan også spørre andre om deres erfaringer.



Handle

Å lære om åndelige gaver er nyttig, men du må anvende denne kunnskapen. Når du utøver tro på Jesus Kristus, omvender deg og holder dine pakter, er du kvalifisert til å motta åndelige gaver. Finn også situasjoner hvor du kan bruke dine åndelige gaver. Husk at disse gavene ikke bare gavner deg, men også andre (se Lære og pakter 46:26). Hvordan kan du bruke dine åndelige gaver til å hjelpe andre?





jul

(21.–27. DESEMBER)

Hva lærer profetene i Mormons bok oss om julen?

Når du leser følgende skriftsteder, kan du tenke over hva hver profet lærer oss om Frelserens fødsel. Vurder å skrive ned tankene dine eller dele dem med familien.



Nephi, Helamans sønn (ca. 1 e.Kr.)

“Herrens røst kom til ham og sa: ... I morgen kommer jeg til verden” (se 3 Nephi 1: 4–22).



600 f.Kr.

500

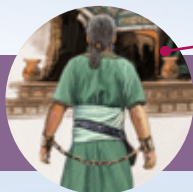
400

300

200

100

0



Nephi (ca. 600 f.Kr.)

“[Jeg så] en jomfru ... med et barn i sine armer. Og engelen sa til meg: Se, Guds Lam, ja, han er Sønn av den evige Fader!” (se 1 Nephi 11:13–33).

Abinadi (ca. 148 f.Kr.)

“Alle profetene ... siden verdens begynnelse ... har de ikke sagt at Gud selv skulle komme ned blant menneskenes barn ... ?” (se Mosiah 13:33–35).

Kong Benjamin (ca. 124 f.Kr.)

“Herren ... skal komme ... blant menneskenes barn ... og han skal kalles Jesus Kristus, Guds Sønn ... Og hans mor skal kalles Maria” (se Mosiah 3:5–11).

Alma den yngre (ca. 83 f.Kr.)

“Han skal bli født av Maria ... ja, Guds Sønn” (se Alma 7:7–13).

Lamanitten Samuel (ca. 6 f.Kr.)

“Fem år til skal gå, og se, da kommer Guds Sønn” (se Helaman 14:1–13).



Hvordan kan jeg snakke med barna mine om evangeliet på hverdagslige måter?

FLERE NYTTIGE RESSURSER

- “Kjære foreldre” (siste omslagsside i *Vennen*)
- “Gekkoer, sirisser og tid sammen med barn” (*Liahona* juni 2019)
- “Beskytt barna” (*Liahona* okt. 2019)
- “Snakk om vanskelige emner” (*Liahona* mars 2015)

Mens dere spiser sammen eller ved leggetid

Når barnet ditt har det vanskelig

7 uformelle samtaletider

Hva syntes du om de generalkonferansetalene vi så på?

ILLUSTRASJONER: JOSIE PORTILLO

7 måter å innlede en samtale på

Har noen av vennene dine spurt om religiøse ting?

Som foreldre er det vår oppgave å undervise våre barn om evangeliet. Men en samtale om evangeliet behøver ikke å være stiv og formell! Her er noen forslag for å veve evangelietsamtaler inn i hverdagen.



Når som helst – hvis du nærmer deg samtalen med åpenhet, kjærlighet i hjertet og et ønske om å lytte og forstå

Hver gang dere legger merke til noe som angår et åndelig budskap



Mens dere forteller familiehistorier eller snakker om forfedre

Under et tjenesteprojekt eller når dere hjelper andre

Før og etter Kirkens møter eller aktiviteter



Er det noe vi har lest i *Kom, følg med meg* i det siste som du fremdeles tenker på?

Var det noe i kirken i dag som du lurte på?



Jeg har tenkt på dette skriftstedet i det siste. Hvilke tanker gjør du deg om det?

Hva har du lest i Skriftene i det siste? Har du spørsmål?

Hvordan går det med kallet ditt (eller andre oppgaver i Kirken)? Hva ville hjelpe deg?

Tanker og tips

- **Lær barnet ditt at det er i orden å ha spørsmål om evangeliet.** Det var tross alt et spørsmål som fikk Joseph Smith til å be om hjelp, noe som førte til Det første syn! Hjelp dem å forstå at de likefullt kan gi næring til et vitnesbyrd uten alle svarene.
- **Påpek når du føler Ånden**, enten det er under en hjemmeeften, i kirken eller ved en vakker solnedgang. Dette kan hjelpe dem å begynne å forstå hvordan Ånden taler til oss. Forklar at Ånden kan kommunisere med oss på mange forskjellige måter, for eksempel varme eller lyse følelser, tydelige tanker, en følelse av fred osv.
- **Gjør evangeliets budskap lett tilgjengelig.** Tenåringen din henter kanskje ikke frem artikler fra Kirkens tidsskrifter på telefonen, men han eller hun vil kanskje bla gjennom et *Liahona* som ligger på bordet. Han eller hun vil kanskje ikke lytte til generalkonferansetaler på fritiden, men kan få med seg noen ord fra en tale du lytter til mens du lager middag.
- **Viktigst av alt, fortsett å prøve, selv om det ikke ser ut til å virke!** Skriftene er fulle av historier om barn som ikke lyttet til å begynne med, som Alma den yngre. Stol på at åndelige sannheter vil synke inn i deres hjerte en dag. ■

Unge voksne

I denne delen

44 Døm rettferdig (også på sosiale medier)

Av Unge kvinners generalutvalg
og *Liahona*-staben

48 Virkeligheten bak de perfekte profilene

Av Bárbara Rodríguez

Kun digitalt

Vår oppgave er å ikke kaste stein

Navn ønskes ikke oppgitt

Hvordan være på men ikke i sosiale medier

Av Faith Ferguson

Finn disse artiklene og mer:

- På Liahona.ChurchofJesusChrist.org
- I **UV-ukentlig** (under "Unge voksne" i Evangeliebibliotek)

Fortell din historie

Har du en erfaring å dele med andre? Eller ønsker du artikler om bestemte emner? I så fall ønsker vi å høre fra deg! Du kan sende inn artikler eller tilbakemeldinger på Liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Gjør sosiale medier til et positivt sted

For fem år siden bestemte min mann og jeg oss for å starte en YouTube-kanal, hvor vi begynte å fortelle oppriktig om hvordan vi lever som medlemmer av Jesu Kristi Kirke. Tanken var å snakke om vår tro gjennom vår livsstil.

Vi har fått den store velsignelsen å motta inspirerende meldinger fra flere av våre følgere som forteller oss at de har gått i kirken for første gang eller til og med blitt døpt! Disse meldingene har gitt oss så mye glede.

Vi er svært takknemlige for de berikende erfaringene sosiale nettverk har gitt oss med hensyn til å spre det gjengitte evangeliums budskap bare ved å dele vårt liv med andre. Men selv om sosiale medier kan generere fantastiske opplevelser, hjelpe oss å utvikle meningsfylte relasjoner og gjøre det mulig for oss å bære vitnesbyrd om evangeliet, kan de også gi oss opplevelser som svekker oss åndelig, får oss til å dømme andre på urettferdige måter og glemme hvem vi egentlig er.

Denne månedens del for unge voksne vil ta opp disse emnene og mer. Det er lett å sammenligne oss selv eller vårt liv med det vi ser på sosiale medier, men vi kan lære å bruke sosiale medier til å skape et positivt sted hvor vi unngår å dømme oss selv eller andre, får tillit til vår guddommelige natur og ikke minst formidler til andre, ved vårt eksempel, den lykke som Jesu Kristi evangelium gir.

Bárbara Rodríguez



Døm

rettferdig (også på sosiale medier)

Med Frelserens hjelp kan vi lære å dømme på måter han ønsker at vi skal.

Av Unge kvinners generalutvalg og *Liahona*-staben

“Ikke døm.”

Dette hører vi ofte i verden i dag, sammen med budskap som forteller oss at vi ikke har rett til å dømme andre. Bare ordet *dom* har mye negativitet knyttet til seg. Men som medlemmer av Frelserens kirke vet vi at det å dømme er noe han har rådet oss til å gjøre – så lenge vi gjør det på hans måte.

Da Jesus helbredet en mann på sabbaten, fikk han en streng dom fordi Moseloven satte begrensninger på hva man kunne gjøre på sabbaten – og folk mente at han ikke handlet innenfor disse retningslinjene. Men Frelseren irettesatte dem for å være snare til å finne feil hos andre. Deretter rådet han dem: “Døm ikke etter synet, men fell en rettferdig dom” (Johannes 7:24; se også Joseph Smiths oversettelse, Matteus 7:1–2).

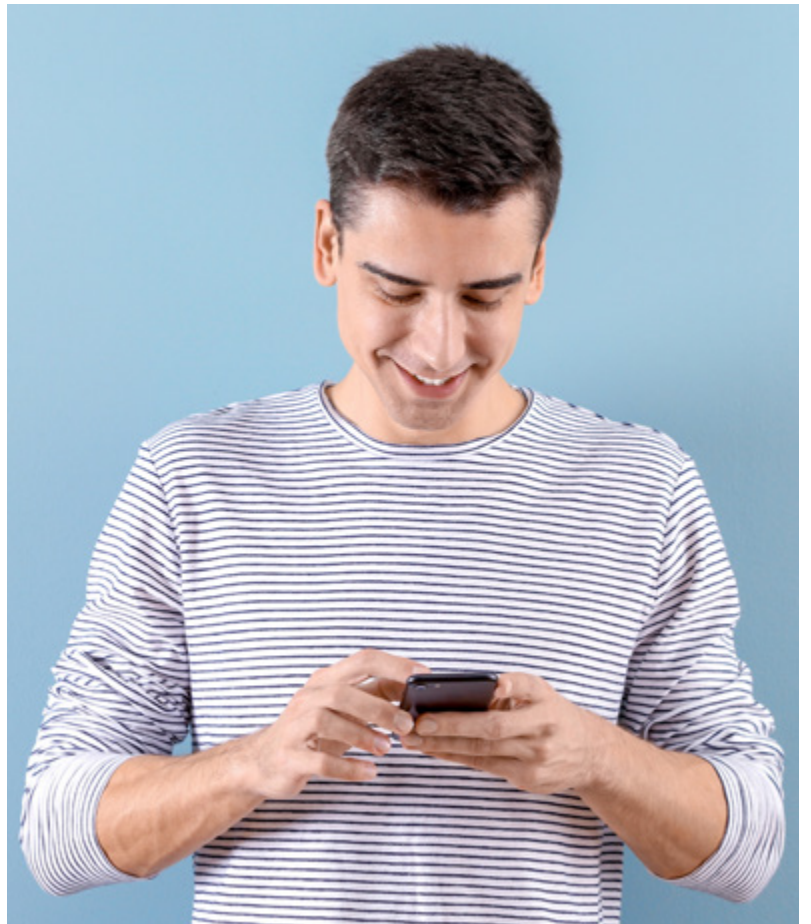
Hvor ofte dømmer vi, i likhet med dem som dømte Frelseren, andre på urettferdig vis? Kanskje oftere enn vi tror! Fordi det er så lett å dømme andre, ikke minst på sosiale medier, må vi kanskje lære å anvende Frelserens råd om å felle en rettferdig dom på verden i dag.

Hvordan skille mellom en rettferdig og en urettferdig dom

Å dømme er en del av vår handlefrihet. Det er mange ting vi må bruke vår dømmekraft til i livet: ting som å velge et yrke, bestemme hvem vi skal tilbringe tid sammen med og *hvordan* vi skal tilbringe vår tid, velge hvilke medier vi skal bruke og så videre. Men hvordan kan vi felle disse – og til syvende og sist *alle* dommer – rettferdig?

President Dallin H. Oaks, førsterådgiver i Det første presidentskap, har gitt seks retningslinjer for hvordan man kan dømme riktig. Vi kan vite at våre dommer er rettferdige hvis:

1. De “[avstår] fra å erklære at en person [er] forsikret om opphøyelse, eller ... ugjenkallelig bundet til et brennende helvete.”
2. De blir “veiledet av Herrens ånd, ikke av sinne, hevn, sjalusi eller egennytte.”
3. De er “innenfor vårt ansvarsområde”.
4. De omfatter “tilstrekkelig kunnskap om alle fakta”.



5. De ikke handler om mennesker, men snarere om situasjoner.
6. De “anvender rettferdige normer”.¹

Profeten Moroni ga også en rettesnor for å dømme rettferdig: “Alt som er godt, [kommer] fra Gud, og det som er ondt, kommer fra djevelen. For djevelen ... innbyr og lokker stadig til synd og til å gjøre det som er ondt” (Moroni 7:12).

Når vi blar gjennom sosiale medier, vurderer vennskap eller bestemmer hvordan vi skal tilbringe vår tid, før vi gjør en vurdering, kan vi spørre oss selv: Bidrar dette innlegget/denne personen/denne aktiviteten til:

- at jeg føler fred og velvære?
- mitt ønske om å gjøre godt?
- at jeg i enda større grad elsker Gud og tjener ham?

Når vi innser at alle gode ting kommer fra Gud, kan vi bruke vår handlefrihet til å gjøre en klok og rettferdig vurdering av andre, av oss selv og av det vi fyller vårt liv med.

Hvordan komme ut av syklusen med å dømme urettferdig

Nå som vi har funnet ut hva det vil si å felle en rettferdig dom, hva kan vi gjøre når vi befinner oss i en negativ spiral med hensyn til å dømme andre? Her er noen forslag:

- Ha en faste fra sosiale medier. Dette kan gi deg anledning til å roe ned, omgruppere og gjenoppta kontakt med andre på ekte måter. Når du ser folk mer utenfor sosiale medier, innser du at de er virkelige mennesker med virkelige vanskeligheter, og du blir mindre tilbøyelig til å dømme dem.
- Istedenfor å skrive om deg selv, kan du skrive om en du er glad i, som har inspirert deg. Fortell andre hvorfor du beundrer vedkommende. Dette gir deg anledning til å se utenfor deg selv og velsigne istedenfor å imponere.
- Velg å gi et ekte, oppriktig svar hver dag på sosiale medier, enten det er en bursdagsgratulasjon eller en annen gratulasjon eller bare en vennlig melding.
- Det vil alltid være folk på sosiale medier som deler for mye, bare deler sine fantastiske ferier, har tilsynelatende

perfekte familier eller ofte er krangleverne. Før vi dømmer, kan vi spørre oss selv: “Hva vet Herren om denne personen, og hva kan jeg lære om ham eller henne?” Be om hjelp til å se dem slik han gjør. Og hvis innleggene deres stadig gir deg negative følelser, kan du alltid slutte å følge dem.

Å se alle slik de egentlig er – barn av himmelske foreldre – forandrer vårt overfladiske inntrykk av dem til et evig perspektiv. Det ligger styrke i å forstå alles sanne identitet og hensikt. Som søster Michelle Craig, førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap, minnet oss på:

“Du har en guddommelig natur og hensikt som er unikt tilpasset *deg* ...

Det er lett å sammenligne oss med andre. Det vil alltid være noen som ser ut som om de har alt på stell eller er viktigere enn oss. Men vi glemmer ofte at deres hensikt er forskjellig fra vår hensikt. Når vi prøver å være tro mot den vi egentlig er – når vi forstår og verdsetter Guds gaver og talenter som er unike for oss som enkeltpersoner – da kan vi virkelig oppleve glede.”²

Til syvende og sist krever det handling fra vår side å komme ut av syklusen med å dømme andre på sosiale medier.



Det krever at vi ser utenfor oss selv for å røre ved en annens liv. Det krever at vi løfter andre og deler Kristi lys med dem. Når vi gjør det, hjelper vi ikke bare andre, men vi får det også bedre med oss selv.

Hvordan overvinne tendensen til å dømme oss selv og usunn sammenligning

Et av Satans mektige redskaper er å prøve å hindre oss i å få en virkelig forståelse av vår sanne identitet. Når vi mister vår sanne identitet av syne, kan negative tanker og selvkritikk erstatte selvmedlidenhet og kjærlighet. Vi fjerner oss fra andre, oss selv og til og med Den hellige ånd.

Sannheten er at sammenligning ikke alltid handler om dem vi sammenligner oss med. Det handler ofte om oss selv og vår egen usikkerhet. Sammenligning kan faktisk være en urettferdig vurdering av oss selv.

Og selv om sammenligning kan være gledens *tyv*,³ er det å kjenne vår verdi, våre sterke sider og talenter og vår himmelske Faders hensikt for oss og hvem vi kan bli, en *nøkkel* til glede.

Frelseren gjorde vel hele sitt liv (se Apostlenes gjerninger 10:38). Han levde sitt liv for andre, uten en eneste feil.

Likevel ble han irettesatt og dømt. Men fordi han visste hvem han egentlig var og hva hans hensikt var, klarte han å takle dette med nåde, uten å la det komme i veien for formålet han hadde.

Når vi følger hans eksempel, kan vi gjøre det samme! Verden gjør det lett for oss å miste oss selv ved sammenligning og kritikk og ved at vi glemmer hvem vi er, men vi kan lære av søster Joy D. Jones, Primærs generalpresident, som sa: "Hvis den kjærlighet vi føler til Frelseren og det han gjorde for oss er større enn den energi vi gir til svakheter, mistillit til oss selv eller dårlige vaner, da vil han hjelpe oss å overvinne de ting som forårsaker lidelse i vårt liv. Han frelser oss fra oss selv."⁴

Vi vet at "sjeler er av stor verdi i Guds øyne" (Lære og pakter 18:10). Erstatt så ordet *sjeler* med ditt eget navn. La det synke inn et øyeblikk. Vår himmelske Fader vet hva du heter, han kjenner din verdi, og hans enbårne Sønn døde for deg fordi du er verdt så mye for ham.

Så når verden føles tung og sammenligningen begynner, kan du søke nærmere dem, og du vil føle tvilen og selvkritikken smelte bort og føle den ekte selvstillit som kommer av å kjenne din uvurderlige verdi.

Se hen til Frelseren

Vi kan alltid se hen til Frelseren for å få veiledning i alt vi gjør. Noe av det han tilbyr oss gjennom sin forsoning, er styrken og evnen til å forandre oss og finne ut hvordan vi kan gjøre alt han har bedt oss om. Og når vi velger å følge og komme nærmere ham, hjelper han oss å lære å gi slipp på urettferdige vurderinger og å se andre – og oss selv – gjennom hans øyne. ■

NOTER

1. Dallin H. Oaks, "‘Judge Not’ and Judging", *Ensign*, aug. 1999, 9–12.
2. Michelle Craig, "How Do You Feel Joy in the Lord?" 22. nov. 2019, blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. "Sammenligning er gledens tyv" tilskrives Theodore Roosevelt.
4. Joy D. Jones, "Av uendelig verdi", *Liahona*, nov. 2017, 15.



Virkeligheten bak de billedskjønne profilene

Av Bárbara Rodríguez

Når vi sammenligner oss med hverandre på sosiale medier, går vi glipp av det store bildet.

For en liten stund siden kommenterte en av mine følgere på Instagram et bilde og sa: "Hvordan kan du se så strålende ut med to barn, når jeg knapt kan takle ett?" Jeg lo umiddelbart og ønsket å svare henne med et bilde av hvordan jeg så ut akkurat da.

Jeg svarte: "Jeg har alltid ment at jeg er ganske lite opptatt av utseendet sammenlignet med andre mødre. Slik er virkningen av sosiale medier – vi har en tendens til å sammenligne oss med en annen, samtidig som den personen sammenligner seg med en annen. Men realiteten er at jeg ikke ser strålende ut akkurat nå, og jeg våger ikke å laste opp et bilde av hvordan jeg ser ut. Jeg kler meg vanligvis bare ordentlig og ser 'anstendig' ut på fredager og søndager."

Jeg har fortalt om livet vårt på sosiale medier i noen år nå. For det meste prøver jeg å vise hvordan "virkeligheten" er for medlemmer

av Jesu Kristi Kirke. Og når jeg har gjort det, har jeg hatt noen erfaringer som har fått meg til å tenke på de positive aspektene og farene ved sosiale medier.

Sosiale medier viser ikke alt

Dette var ikke første gang noen hadde stilt meg et slikt spørsmål. Saken er at sosiale medier bare viser en svært liten del av folks liv. Selv om jeg prøver å være autentisk, er det umulig for meg å vise alt. Og vi burde ikke sammenligne oss med hverandre eller basere vår verdi på ett vakkert bilde. Sammenligninger, spesielt på sosiale medier, kan gjøre det vanskeligere for oss å bli klar over vår gudgitte styrke.

Som siste dagers hellige gjør vi så godt vi kan for å ligne Jesus Kristus. Men sannheten er at ingen av oss er fullkomne. Og på sosiale medier skulle vi anstrenge oss for ikke å gjøre feilvurderinger ikke bare av oss selv, men heller ikke av andre. Vi må huske at selv når vi tror noens liv er fullkomment, ser vi ikke de personlige utfordringene de kanskje opplever. Vi vet aldri hva som foregår i folks liv utover det de velger å dele på nøye filtrerte datastrømmer.

Realiteten bak et familiefoto

Det skjer ofte så mye bak kulissene på alle familiefotografier man ser på sosiale medier. Noen vil kanskje se på

disse fotografiene og spørre seg selv: "Hvorfor blir aldri familiebildene mine så bra?" Men vi vet ikke hva som skal til for å få de "perfekte" bildene.

Vi prøvde for eksempel en gang å ta et familiebilde etter kirketid. Dette kan være komplisert med to små barn, men jeg elsker virkelig å fange disse øyeblikkene og så se tilbake på hvor mye barna mine har vokst.

Mens vi prøvde å få barna til å roe seg ned til fotografiet, måtte jeg ta meg tid til å snakke med min to år gamle sønn Alvin, som gråt fordi han ville at jeg skulle bære ham. Jeg bøyde meg ned, tørket bort tårene hans og tryglet ham så om å reise seg slik at jeg kunne vise frem antrekkene våre (som jeg hadde matchet strategisk den morgenen). Min tre år gamle datter Avril ba også mannen min om å holde henne fordi hun heller ikke ønsket å stå. De ønsket virkelig ikke å ta bilder.

Fotograferingen mislyktes – så vi ga opp. Men da jeg kom hjem, fant jeg noe bedre. Min bror (som tok bildene) fanget øyeblikket da alt kaoset foregikk. Både min mann og jeg trøstet barna på fotografiet. Det viste egentlig ikke frem antrekkene våre, men øyeblikket var så gripende – og virkelig. Jeg elsker det.

Da jeg delte fotografiet på sosiale medier, skrev jeg bildeteksten "Realiteten bak et familiefoto". Jeg hadde aldri forestilt meg at så mange ville kjenne seg igjen i det, men det fikk meg til å innse at ting ikke alltid trenger å se perfekt ut. Det er greit bare å følge strømmen og være ekte. Men det ga meg også en større lærdom – at når vi tror at noen er perfekt, har vi bare ikke sett alle detaljene.

Ikke la sosiale medier skjule din sanne identitet

Sosiale medienettverk er et effektivt verktøy som vi kan bruke til så mye godt. Men vi må være forsiktige så vi ikke blir motløse eller sammenligner oss med det vi ser på sosiale medier. Eldste Gary E. Stevenson i De tolv apostlers quorum har sagt: "Forhåpentligvis kan vi lære

å være mer ekte, finne mer humor og oppleve mindre motløshet når vi ser bilder som kanskje fremstiller en idealisert virkelighet og som altfor ofte fører til ødeleggende sammenligninger."¹

Jeg vet at når vi husker vår guddommelige natur som Guds barn, vil vi ikke gi rom for smertefulle sammenligninger eller personvurderinger. Og hvis vi slutter å lytte til disse sammenligningene som prøver å trekke vårt potensial i tvil, vil vi kunne leve et rikere liv uten å bekymre oss for alle de tilsynelatende billedskjønne innleggene der ute. ■



Bárbara Rodríguez er 25 år gammel og ble født i Anzoátegui i Venezuela, hvor hun møtte sin mann. De bor for tiden i Lima i Peru. Bárbara er opptatt av å skape oppbyggende innhold på deres sosiale nettverk.

NOTE

1. Gary E. Stevenson, "Åndelig formørkelse", *Liahona*, nov. 2017, 46.



FLERE SIDER, FLERE HISTORIER,



MER FOR

Januar 2021 markerer begynnelsen på et nytt ungdomstidsskrift – *Til styrke for ungdom* – som har til hensikt å forene og koble sammen tenåringer over hele verden.

50 Liahona



DU KAN SE FREM TIL:

- Inspirerende budskap fra Kirkens ledere.
- Flere historier skrevet av ungdom.



UNGDOM

I DENNE DELEN



52 En velsignelse ved juletradisjoner

Av Isabel Toa

54 Hva står på listen din?

Av Annelise Gardiner og Sam Lofgran

56 Spørsmål og svar: Beholde vennene dine? Glødende steiner?

58 Han er lyset

Av Laura Fuchs

60 3 livslærdommer fra Moroni

Av David Dickson og Chakell Wardleigh Herbert

64 Det siste ordet: Fullkommen i Kristus

Av eldste Gerrit W. Gong

65 Personer fra Mormons bok: Mormon og Moroni

DEG!

- Støtte til det du lærer i Seminar og *Kom, følg med meg*.
- Nye plakater å henge opp eller dele på Internett.
- Svar på spørsmål om evangeliet.

Fortsett å bli inspirert og oppbygget når du lærer Jesu Kristi evangelium og leser hvordan andre tappert etterlever det.



En velsignelse ved JULE- TRADISJONER

*Det var ikke noe spesielt med å tilbringe julen i et nytt hjem,
men én prestedømsvelsignelse forandret alt.*

Av Isabel Toa

Jeg var 14 år gammel da jeg opplevde min første jul uten snø. Familien hadde nettopp flyttet fra Utahs fjell til Texas. For meg føltes Texas for flatt og varmt. Det var vanskelig å komme i julestemning når jeg ikke hadde noen venner på min nye skole, og spesielt når det ikke var snø på bakken. Det føltes som om jeg ikke passet inn noe sted, så jeg følte meg ofte ensom og lei meg.

Til tross for mitt tungsinn var julen bare en uke unna, og jeg stolte på at familiens juletradisjoner ville gi meg oppmuntring. De morsomme aktivitetene familien hadde gjort sammen de siste årene, gjorde meg alltid så glad. Tradisjoner var en stor del av julefeiringen vår, så jeg trodde ikke jeg hadde noe å bekymre meg for. Det var en grunn til at de ble kalt tradisjoner, så jeg visste at de måtte følges.

GI JULESTEMNINGEN NÆRING

Dagene som ledet opp til jul, gikk sakte. Vi hadde ennå ikke gjort noe som familie for å feire, så jeg følte meg ganske nedslått. Da julaften endelig kom, ventet jeg hele dagen på at noe skulle skje – hva som helst som ville vise meg at våre kjære

familietradisjoner fremdeles kunne bevares i vårt nye hjem. Jeg kunne sikkert ha ansporet til disse tradisjonene selv, men jeg hadde ikke lyst til det. Jeg så liksom etter et tegn som kunne vise meg at det fortsatt fantes noe sånt som julestemning.

Det begynte å bli kveld, og jeg ble stadig mer opprørt. Jeg fikk tårer i øynene da familien kom sammen for å holde kveldsbønn. Hele hjemmet mitt føltes kaldt og tomt, selv om vi alle bodde der. Plutselig brøt far stillheten med ett spørsmål.

“Er det noen som ønsker å motta en prestedømsvelsignelse?”

Hjertet mitt hoppet over et slag. Jeg hadde vært så opptatt av om vi skulle sette opp julelys eller bake julekaker eller ikke, at jeg hadde glemt en svært spesiell tradisjon vi hadde hver julaften – at vi alle fikk en prestedømsvelsignelse. Det hadde alltid gitt meg fred å motta en velsignelse fra min far, men ikke alle i familien likte å motta en. Noen ganger sa søsknene mine og mor at de ikke følte at de trengte en. Jeg ønsket ikke å få opp håpet igjen hvis alle andre ville avslå det.

Men denne gangen var det annerledes. Mor reiste seg og satte seg på stolen far hadde hentet til oss.

“Jeg vil gjerne ha en,” sa hun lavmælt.

Vi ble alle veldig overrasket, men far nølte ikke engang. Han la hendene på mors hode og begynte å snakke. Jeg kunne føle hvor oppmerksom far var på mors følelser og personlige vanskeligheter. Han uttalte trøst og fred til henne i denne tiden med forandring.

Jeg fikk plutselig en brennende følelse i brystet – nesten som om noen hadde tent en fyrstikk inni meg. Jeg visste at jeg følte Den hellige ånd, selv om den brennende følelsen i brystet ikke var slik jeg alltid hadde følt Ånden før. Det var som om vår himmelske Fader talte direkte til meg, og det var ikke engang min prestedømsvelsignelse!

Da far lavmælt sa “amen” og jeg åpnet mine tårefylte øyne, så jeg at hele familien gråt. Vi hadde alle hørt Ånden tale til oss på en gripende og kjærlig måte om at alt ville ordne seg. Mor og far klemte hverandre, og jeg følte at regnskyen som hadde hengt over hodet mitt så lenge, endelig hadde gitt etter for solskinn.

Vi mottok alle velsignelser, også jeg. I min velsignelse forsikret Herren meg om at han alltid er oppmerksom på meg og vil at



jeg skal være lykkelig. Det ga meg en følelse av fred og varme som jeg ikke hadde hatt siden jeg flyttet til Texas.

PRESTEDØMSKRAFT ER VIRKELIG

Vi fulgte kanskje ikke alle tradisjonene det året, men vi har alltid husket hvordan det føltes å se Guds kraft strømme gjennom fars prestedømsvelsignelse. Jeg vil alltid huske hvordan det forandret min tristhet til fred og glede. Jeg fikk også en verdifull lærdom om prestedømmets kraft. Når alt rundt deg synes å gå feil vei, kan en prestedømsvelsignelse minne deg om Herrens årvåkne og kjærlige nærvær i ditt liv. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah i USA.

HVA STÅR PÅ LISTEN DIN?

Slutt å ramse opp hva du ønsker deg, og begynn å få det du trenger.

Av Annelise Gardiner og Sam Lofgran

Kirkens tidsskrifter

Hva ønsker du deg egentlig til jul i år? Vi snakker om mer enn bare gaver – hva *trenger* du egentlig?

Et behov er noe du må ha for å overleve. I julen kan det være lett å fokusere på bare våre fysiske ønsker, men hva med våre åndelige behov?

GAVER VI TRENGER

Vi vet at vår ånd har konstante behov, som gaver som skriftstudium og bønn bidrar til å dekke, men vår ånd har også andre behov, avhengig av våre omstendigheter. Vi har samlet noen historier fra ungdom rundt om i verden som har oppdaget hvilke andre "gaver" ånden deres trenger. Mens du leser, kan du tenke på hvilke gaver din egen ånd kan trenge.

Den gaven som Seminar er

Juan R., 16 år, fra Chile oppdaget at Seminar var noe han trengte. "I Seminar lærer jeg sannheten, og Ånden gir meg visdom. Hver gang jeg føler Ånden, vet jeg at jeg er på det stedet hvor Gud vil at jeg skal være i det øyeblikket. Det er slik jeg føler det når jeg er i Seminar, så jeg vet at det er viktig at jeg er der. Jeg vet alltid at når jeg går dit, får jeg svar på spørsmål eller tvil jeg har."

Den gaven som venner er

Rhoeta M., 15 år, fra Idaho i USA, oppdaget at hun trengte gode venner mens hun undersøkte Kirken. "Da jeg begynte å delta på nadverdsmøtet, klasser og Unge kvinner, ble jeg straks møtt av mange vennlige ansikter og et omsorgsfullt fellesskap. Jeg ble inkludert i alle aktivitetene, og de nye vennene jeg fikk, oppmuntret

meg til å følge Guds plan. De hjalp meg å sette meg og nå mine åndelige mål." Etter å ha lært mer av misjonærene og fått kontakt med sine venner i kirken, bestemte Rhoeta seg for å bli døpt. "Jeg er så takknemlig for å ha funnet så gode mennesker," sier hun, "og jeg er velsignet som har hatt en så god overgang til Kirken!"



Den gaven som tjeneste er

Julie S., 16 år, fra Texas i USA, oppdaget at hun trengte et kall. "Jeg ble nylig kalt som menighetens musikkleder, og det betyr at jeg absolutt må komme tidsnok til kirken! Dette har alltid vært en kamp for familien, og dette kallet gir meg ikke bare mye glede siden jeg elsker musikk, men det gjør også familiens søndager mindre hektiske og mer planlagte."

Den gaven som evangeliet er

Sam D., 19 år, fra Tyrkia oppdaget at det han manglet i sitt liv, var Kirken. "Jeg ble døpt da jeg var 16 år gammel, og etter det begynte jeg faktisk å leve livet. Alt ble tydeligere. Jeg hadde en hensikt med livet."



FORSLAG

Trenger du en venn?

Se etter andre som trenger venner, og bli venner med dem. Ta kontakt med de andre ungdommene i menigheten eller på skolen.

Trenger du et ansvar?

Ta kontakt med biskopen og be om et kall. Du kan også se etter måter å yte tjeneste i lokalsamfunnet på.

Trenger du åndelig næring?

Ta Seminar. Les i Skriftene. Lytt til en konferansetale.

HVILKE GAVER TRENGER DU?

Disse ungdommene var i stand til å finne det de trengte for å utvikle sitt vitnesbyrd, bli lykkeligere og komme nærmere Gud. Nå som du har lest om deres erfaringer, hva har du lagt merke til er noen av dine åndelige behov? Lag en liste for å hjelpe deg å holde oversikt over dem.

Å GI OG MOTTA

Nå som du har identifisert dine åndelige behov, hvordan kan du dekke dem?

Begynn med å sette deg mål for å oppnå det du trenger. Å sette seg mål er en fin måte å oppnå nye ting på, og programmet Barn og ungdom kan hjelpe deg i gang.

Familien din kan være et annet flott sted å finne hjelp til å dekke dine behov – både din nærmeste familie og din menighets- eller grensfamilie. Selv på Moronis tid var en hovedgrunn til å ha møter i Kirken å "tale med hverandre om sine sjelers velferd" (Moroni 6:5).

Og vår himmelske Fader ønsker naturligvis å hjelpe deg å dekke dine åndelige behov og utvikle din tro på ham. Hvis du ber til ham, kan han hjelpe

deg å finne ut hva du trenger og hvilke mål du kan sette deg.

Denne julen må du ikke vente på at en annen skal gjette hva som står på din liste over åndelige behov – sett deg mål og gi deg selv de nødvendige gavene! Men du må heller ikke nøle med å be om hjelp til å nå dine mål. Og siden dette er tiden for å gi, kan du også se etter hvordan du kan hjelpe andre å dekke sine åndelige behov.

Ikke glem Rhoetaene og Samene i verden. Folk rundt deg vil kanskje aldri vite hva de går glipp av – hva de trenger for å bli lykkelige og finne sin hensikt – med mindre du deler evangeliets budskap med dem. Det er den beste julegaven noen kan få! ■

Noen av vennene mine har dårlig innflytelse på meg. Kan vi likevel være venner?

“Sett en standard for resten av verden! Hold fast i det å være annerledes! Heftet med tittelen Til styrke for ungdom skulle være din standard. Det er standarden Herren forventer at alle hans ungdommer oppholder.”

President Russell M. Nelson, “Sions ungdom, kom nå alle” (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), 16, [Hopeofisrael.Church ofJesusChrist.org](https://www.hopeofisrael.churchofjesuschrist.org).



Del gode ting

Hvis de er mine venner, er det min plikt å hjelpe dem å bli bedre og dele evangeliet og alle velsignelsene jeg har

mottatt ved å etterleve det, med dem. Hvis de ikke viser interesse for disse gode tingene, vil jeg kanskje begynne å miste dem litt etter litt. Selv om det er vanskelig, er det noen ganger det som er best.

Matheus T., 16 år, Minas Gerais i Brasil

Snakk uten frykt

Mine venner vet at jeg tilhører Kirken. Vi har snakket om hva som er rett og hva som ikke er det. Når vennen min er sammen med meg, oppfører han seg på en eksemplarisk måte, og det gjør meg glad. Dette har lært meg at jeg bør snakke uten frykt.

Diego R., 16 år, Mexico City i Mexico



Ha bedre innflytelse på dem

Jeg har venner som ikke har god innflytelse på meg, men det betyr ikke at jeg ikke

snakker med dem. Jeg behandler dem med respekt og vennlighet. Jeg hverken dømmer eller kritiserer dem. Jeg vet at venner kan påvirke vår måte å tenke og handle på, og til og med bli avgjørende for hvem vi vil bli. Når jeg kan, deler jeg evangeliet med dem og inviterer dem til aktiviteter i Kirken.

Saireth V., 18 år, Morelos i Mexico

Svar kan bli redigert for å oppnå riktig lengde eller tydelighet. Publiserte svar tar sikte på å gi hjelp og perspektiv, og er ikke å betrakte som offisielle uttalelser om Kirkens lære.



Sett Gud først

Ikke mist motet hvis vennene dine ikke godtar ditt gode eksempel. Det er en hårfin balansegang mellom å være

egoistisk og å ha egenomsorg. Du skulle ikke måtte senke dine normer eller sette din tro til side for andres skyld. Vi lever for å behage vår himmelske Fader, ingen andre. Be og gransk Skriftene for å finne veiledning, lytt til Den hellige ånds tilskyndelser, og ikke minst, la ikke verdslige ting få deg til å vike bort fra den snevre og smale sti.

Riley E., 15 år, Manila på Filippinene

Stå på hellige steder

Jeg har lært fra Kirkens ledere at vi må stå på hellige steder, selv om vi er de eneste. Fortsette å etterleve standardene vi har i vårt liv og vårt hjerte. Prøve å invitere dem til en klasse eller et nadverdsmøte. Du kan bære evangeliets lys hvor enn du går! Og fremfor alt, vise Frelserens kjærlighet for hver enkelt av dem.

Allanis O., 18 år, Setúbal, Portugal

Hva syns du?

Hvordan kan jeg ha mot til å følge opp åndelige tilskyndelser?

Send ditt svar og, hvis ønskelig, et høyoppløselig bilde innen 15. januar 2021 på liahona.ChurchofJesusChrist.org (klikk på "Submit an Article or Feedback").



Var det ikke litt rart at Jareds bror ba Herren om å få steiner til å gløde?

For det første ba Jareds bror i tro og trodde at han ville "motta ifølge [sine] ønsker" (Ether 3:2). Dette betyr at han stolte på at "ingenting er umulig for Gud" (Lukas 1:37). Herren oppfylte hans trofaste anmodning.

For det annet kan Jareds bror ha fulgt et tidligere eksempel: Noahs ark. Herren fortalte Jareds bror at båtene hans ikke kunne ha ild eller vinduer (se Ether 2:23–24), men Bibelen sier at Noahs ark hadde "en lysåpning" (1 Mosebok 6:16). Men ordet som er oversatt som "lysåpning", var kanskje ikke egentlig et vindu. Noen rabbinere og andre lærde har sagt at arkens "lysåpning" var en dyrebar stein som skinte i arken (se 1 Mosebok 6:16, fotnote a). Historien om Noahs ark var trolig kjent for Jareds bror. (Jaredittenes opptegnelse inneholdt en beretning fra og med skapelsen til Babels tårn [se Ether 1:3–4].) Så Jareds brors anmodning var kanskje ikke så uvanlig.

Han er LYSET

*Tusenvis av kilometer hjemmefra lærte
jeg noe av lyspunkter billioner av
kilometer unna.*



Av Laura Fuchs

Det kan høres rart ut, men jeg hadde alltid gledet meg til jul på misjon, hundrevis eller tusenvis av kilometer unna det vanlige familiedramaet og de kommersielle distraksjonene. Julen handlet om Kristus, og hvilken bedre måte å feire på enn ved å hjelpe andre å komme til ham?

En kveld i desember var min ledsager og jeg på vei tilbake til leiligheten vår etter en dags misjonærarbeid i La Paz, et magisk sted i utkanten av Laoag City på Filippinene. Jeg satt i sidevognen på en trehjuling ved siden av min 1,80 høye ledsager, og jeg elsket livet. Den kalde luften pisket mot oss og minnet meg (nesten) om snøhvite julehøytider hjemme – men det var

fremdeles ikke så kaldt som jeg var vant til i desember.

Mens vi kjørte gjennom landsbygden, festet jeg blikket på himmelen. Der oppe, langt fra byens lys og støy, var det tusenvis av synlige stjerner. Men stadig færre stjerner var synlige da vi nærmet oss sentrum av byen, helt til bare de klareste kunne sees.

Jeg tenkte på lyset fra stjernene og Jesus Kristus. Jeg tenkte på stjernen som bekjentgjorde hans fødsel, og Kristus selv, den "klare morgenstjerne" (Johannes' åpenbaring 22:16). Han er den klareste stjerne, det lysende eksempel for oss alle. Likevel, i likhet med stjernene jeg så da jeg kikket opp fra trehjulingen, kan til og med Han tilsløres av lysforurensning. Jo flere distraksjoner, jo mer



kunstig lys, desto mindre synlig blir det naturlige lyset. Ute i en provins på Filippinene kan noen stjerner fortsatt sees selv fra midt i byen, men i millionbyer som Manila, kan man ikke se en eneste stjerne om natten. Lyset fra reklameskilt, forretninger og boliger blokkerer lyset fra stjernene i det fjerne.

Det samme skjer når vi omgir oss med distraksjoner og kunstige lys. Det blir vanskeligere å se Kristi lys.

Dette gjelder spesielt ved juletider. Det er enkelt å fylle høytiden med for mange avtaler og gjøremål og gjøre oss like travle som Manila i rushtiden. Det er gaver å finne, selskaper å planlegge, kort å skrive og utallige forestillinger og arrangementer å delta

på. Når vi føler at vi ikke har et øyeblikk til overs til å se opp, vil vi kanskje ikke engang innse hvor utydelig Kristi lys har blitt i vårt liv.

Når vi lyser opp vårt hjem og våre trær, må vi ikke glemme å slippe Kristi lys inn i vårt hjerte. Det kan være best å sette festlighetene på vent et øyeblikk for å huske hva vi feirer. Julen handler om Kristus. Han er lyset, og hvis vi begrenser distraksjonene og ser opp, kan vi se ham, alltid konstant og alltid skinnende så hele verden kan se ham. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah i USA.

3 LIVSLÆR- DOMMER FRA MORONI

Av David Dickson og Chakell Wardleigh Herbert
Kirkens tidsskrifter

Fra begynnelse til slutt er Mormons bok en endeløs ferd gjennom mektige, evige sannheter, fantastiske løfter og lærdommer og inspirerende eksempler på tro på Jesus Kristus. Og det beste er at det er sant!

Men når vi nærmer oss slutten og når Moronis kapitler, har han sannelig noen av de mektigste sannhetene og livsendrende lærdommene for oss! Moroni avslutter Mormons bok med sitt fantastiske vitnesbyrd og sin personlige oppfordring om å komme til Kristus og selv søke å få vite sannheten. Men blant disse sterke utsagnene er det tre nye lærdommer som vi kan lære av hans siste kapitler i denne fantastiske boken.





1. Se forbi mållinjen

Det er en tilfredsstillende følelse som kommer på slutten av et vanskelig, men givende prosjekt: å sette den siste biten av et puslespill på plass eller å levere inn et førsteklasses prosjekt på skolen.

Moroni trodde han var ferdig med sine bidrag til Mormons bok etter å ha nedtegnet Jaredittenes fall slik det står skrevet i Ethers bok. Han begynner med: "Etter at jeg, Moroni, hadde avsluttet forkortelsen av beretningen om Jareds folk, hadde jeg ikke tenkt å skrive mer, men jeg har ennå ikke omkommet" (Moroni 1:1).

Det faktum at han fremdeles var i live, kom nok som en større overraskelse enn du kanskje tror. Han vandret tross alt alene omkring, med fiender svermende på alle kanter.

Han hadde tid til overs. Og på bare 10 kapitler gjorde Moroni mest mulig ut av den. Noen av sannhetene han tok med, er metoden for ordinasjon av lærere og

prester, instruksjoner for nadverden (herunder bønnene), læresetninger om hvordan Kirkens møter skal ledes, en mektig preken av hans far om tro, håp og nestekjærlighet og det hellige løftet som finnes i Moroni 10:3–5, som lærer oss alle hvordan vi kan motta personlig åpenbaring om Mormons boks sannhet. Fantastisk!

I disse 10 kapitlene han ikke engang hadde tenkt å skrive, tilføyde Moroni viktige sannheter for fremtidige lesere av Mormons bok.

Alle kan lære av hans eksempel. Neste gang du har litt mer tid til overs enn forventet, eller når du føler at du har arbeidet hardt og absolutt burde vært ferdig allerede, er det verdt å be og grunne for å finne ut om det kanskje er litt mer du fortsatt kan bidra med.

Tross alt ble hele verden velsignet fordi Moroni gjorde det.



2 Husk stenkisten

Hvis du bestemte deg for å dyrke ditt favorittfrukttre i hagen, ville du måtte utøve mer enn litt tålmodighet. Selv om det var riktig tid på året og du hadde ideelle vekstforhold, ville du sannsynligvis fortsatt være noen år unna å plukke den første frukten av din innsats.

Men til syvende og sist er det mulig, ikke sant? Når alt kommer til alt, kommer det gode til dem som venter. Og selv om du planter en annen type tre som ikke vil nå full modenhet på mange tiår (som et oliventre), kan du i det minste ha gleden av å vite at dine barn og barnebarn vil ha nytte av det.

Men ingen kan måle seg med Moroni. Hans fars livsverk, som ble Moronis verk etter at hans far døde, ville ikke gi frukt i

nær fremtid. Ikke på ti år. Ikke på tusen. Mormon skrev: "Nå er dette skrevet til levningen av Jakobs hus ... og det skal bli skjult til Herren så det kan komme frem i *hans egen beleilige tid*" (Mormon 5:12; uthevelse tilføyd).

Moroni visste ikke nøyaktig når dette verket ville komme frem, men han hadde trolig en anelse om at det ville bli lenge til. Han så et syn om vår tid og profeterte om visse tilstander som ville råde (se Mormon 8:35).

Så mye vet vi med sikkerhet: Moroni gjorde ikke dette til beste for noen av sine familiemedlemmer eller venner eller engang bekjente. Med noen av de mest hjerteskjærende ordene som noensinne er skrevet, sa Moroni: "Jeg er alene. Min far

er blitt drept i kamp og alle mine slektninger også, og jeg har hverken venner eller noe sted å gå, og hvor lenge Herren vil la meg leve, vet jeg ikke" (Mormon 8:5).

Han mistet *hele* familien. *Alle* vennene sine. *Hele* sin sivilisasjon! Og da han var ferdig med opptegnelsen, bygget han en stenkiste for å forsegle den hellige opptegnelsen som ikke skulle få se dagens lys på mange hundre år.

Å leve rettferdig skaper positive forandringer i verden. Noen ganger tar det flere generasjoner før disse krusningene oppnår full effekt. Men Moroni lærer oss at vi alltid kan stole på Guds timeplan. Vi trenger bare å gjøre vår del.

3. Ha et evig perspektiv

La oss være ærlige: prøvelser kommer, livet er urettferdig, og noen ganger gjør alt bare vondt. Livet er spesielt vanskelig når vi tror vi endelig har kommet gjennom en prøvelse, bare for at nok et meteorregn av utfordringer skal trykke oss i bakken igjen.

Enten det gjelder angst eller depresjon, å miste en av våre kjære eller en annen utfordring, kan det noen ganger virke så skremmende å holde fast ved troen og håpet. I disse vanskelige øyeblikkene er det lett å tenke: "Kan det bli verre enn dette?"

For Moroni stemte nok dette hundre prosent. Det kunne nok ikke ha blitt verre for ham på slutten av livet. I vanskelige tider, når det føles som om det ikke er noen grunn til å fortsette å gå videre eller holde fast ved håpet, kan vi se på hans eksempel på urokkelig tro i møte med så mye fortvilelse.

Noen vil kalle Moronis liv tragisk. Selv om han var trofast, mistet han *alle* han var glad i. Han var den siste overlevende i hele sivilisasjonen. Han måtte fullføre sin fars opptegnelse fordi Mormon ble drept før han fikk anledning til å fullføre den. Og Moroni ble jaget av lamanittene og rømte for livet da han skrev sin bok med hellig skrift.

Tenk hvor skremmende og håpløs denne situasjonen måtte være. Hvis en annen hadde opplevd prøvelsene Moroni gjorde, kunne han eller hun ha blitt fristet til å gi slipp på sin tro, fornekte Kristus og

klandre vår himmelske Fader for sine forferdelige omstendigheter. Men det gjorde ikke Moroni.

I stedet holdt Moroni ut helt til enden (se Moroni 1:3). Han hadde et evig perspektiv som hjalp ham å takle sine utfordringer. Han visste hva som var sant og visste at uansett hva som skjedde med ham, så lenge han hadde tro på Frelseren og stolte på vår himmelske Fader, ville alle velsignelsene han var lovet, bli oppfylt en dag, og han ville bli frelst ved Jesu Kristi kraft og velsignelsene ved hans forsoning (se Moroni 10).

Det er et mektig vitnesbyrd.

Når det virker som om det umulig kan bli verre, kan vi finne trøst i å ha et evig

perspektiv og utvikle Moroni-lignende tro.

Hvis vi gjør det, er vi lovet at vi "kan ... gjøre alle ting [Kristus] anser for nødvendig" (Moroni 10:23). Vi kan vite at vår himmelske Fader er med oss. Vi kan stole på at hans plan for lykke vil gjøre det mulig for oss å overvinne hver eneste tragedie vi vil møte i jordelivet. Og vi kan omgi oss med lyset, gleden og velsignelsene ved Jesu Kristi gjengitte evangelium.

Med et evig perspektiv har vi *alltid* grunn til å håpe. Og vi kan stole på at vi alle en dag vil kunne si: "Kan vi ha det bedre enn dette?" ■



Fullkommen i Kristus

Av eldste Gerrit W. Gong

i De tolv apostlers quorum

Andelig lys og liv kommer når regelmessig religionsutøvelse trekker oss nærmere vår himmelske Fader og vår Frelser Jesus Kristus. Med daglig lydighet finner vi svar, tro og styrke til å møte hverdagens utfordringer og muligheter med evangeliets tålmodighet, perspektiv og glede.

Når vi søker nye og helligere måter å elske Gud og hjelpe oss selv og andre å bli forbedret til å møte ham, husker vi at fullkommenhet finnes i Kristus, ikke i oss selv eller i verdens perfeksjonisme.

Guds oppfordringer er fulle av kjærlighet og muligheter fordi Jesus Kristus er "veien og sannheten og livet" (Johannes 14:6). Til dem som føler seg tynget, sier han: "Kom til meg", og til dem som kommer til ham, lover han: "Jeg vil gi dere hvile" (Matteus 11:28). "Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham ... [Elsk] Gud av hele deres makt, sinn og styrke, da er hans nåde tilstrekkelig for dere, så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus" (Moroni 10:32).

I forsikringen "så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus" finner vi også den trøst, den fred og det løfte at vi kan fortsette videre med tro og tillit til Herren selv om ting ikke går slik vi håper, forventer eller kanskje fortjener, helt uforskyldt og selv etter at vi har gjort vårt beste.

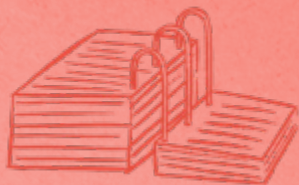
Til forskjellige tider og på forskjellige måter føler vi oss alle utilstrekkelige, usikre og kanskje uverdige. Men i vår trofaste innsats for å elske Gud og tjene vår neste, kan vi føle Guds kjærlighet og nødvendige inspirasjon for deres og vårt liv.

Med medlidenhet oppfordrer Frelseren oss til og lover at vi kan "streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker" (2 Nephi 31:20). Kristi lære, vår Frelseres forsoning, og vår helhjertede innsats for å følge hans pakts sti kan hjelpe oss å kjenne hans sannheter og sette oss fri (se Johannes 8:32).

Jeg vitner om at paktens sti fører til den største gaven som vår kjærlige himmelske Fader lover oss: "Dere skal få evig liv" (2 Nephi 31:20). ■

Fra en generalkonferansetale i oktober 2018.

Mormon og Moroni



Mormon **forkortet og samlet** mesteparten av Mormons bok (se Mormons ord 1:3–5).



Ble **leder for nephittenes hærstyrker** da han bare var 15 (se Mormon 2:1).

Moronis far (se Mormon 8:13) og en Kristi disippel (se 3 Ne 5:13).



Moroni kjempet i **den nephittiske hæren** sammen med Mormon (se Mormon 6:11–12)



Fullførte samlingen av platene og **gravde dem ned i Cumorah-høyden** (se Mormon 8:3–5, 14).

Besøkte Joseph Smith som en oppstanden person (se Joseph Smith – Historie 1:33).



Tre nye tidsskrifter fra
Kirken neste år! Slå opp
på side 6 for å finne
ut om de spennende
og viktige
endringene.



UNGE VOKSNE

**GJØR SOSIALE
MEDIER TIL NOE
POSITIVT**

42

UNGDOM

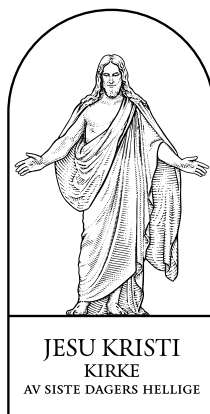
**LIVSLÆRDOMMER
FRA MORONI**

60

FORELDRE

**7 ENKLE FORSLAG
TIL JULEAKTIVITETER**

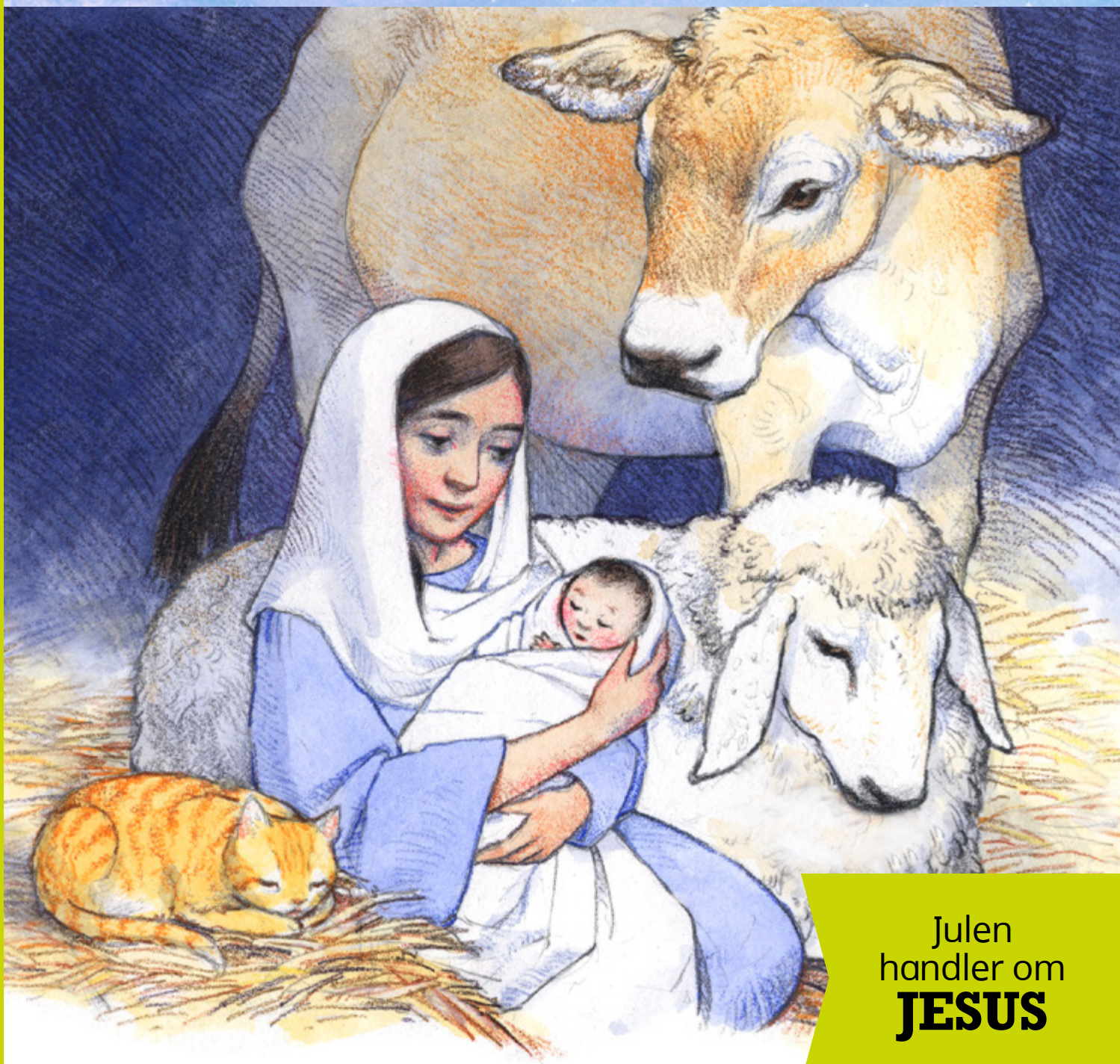
V15



JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

Vennnen

Barnesidene i *Liahona*, utgitt av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige



Julen
handler om
JESUS



**Av president
Henry B. Eyring**
Annenrådgiver i Det
første presidentskap

Den gave som kjærlighet til Jesus er

Vår himmelske Fader ga oss sin
Sønn Jesus Kristus. Og Jesus ga
sitt liv for oss så vi kan vende tilbake til
ham. Dette er den største av alle gaver.
Jesus ga oss denne gaven uforbeholdent.

Du ønsker kanskje å gi en gave til
Jesus. Hvilke gaver kan du gi ham?

Og det er fortsatt noe mer
du kan gi ham. Rundt deg er det
mennesker han er glad i, som du kan
hjelpe.

Jeg ber om at vi må gi uforbeholdent,
slik Jesus gjorde. ●

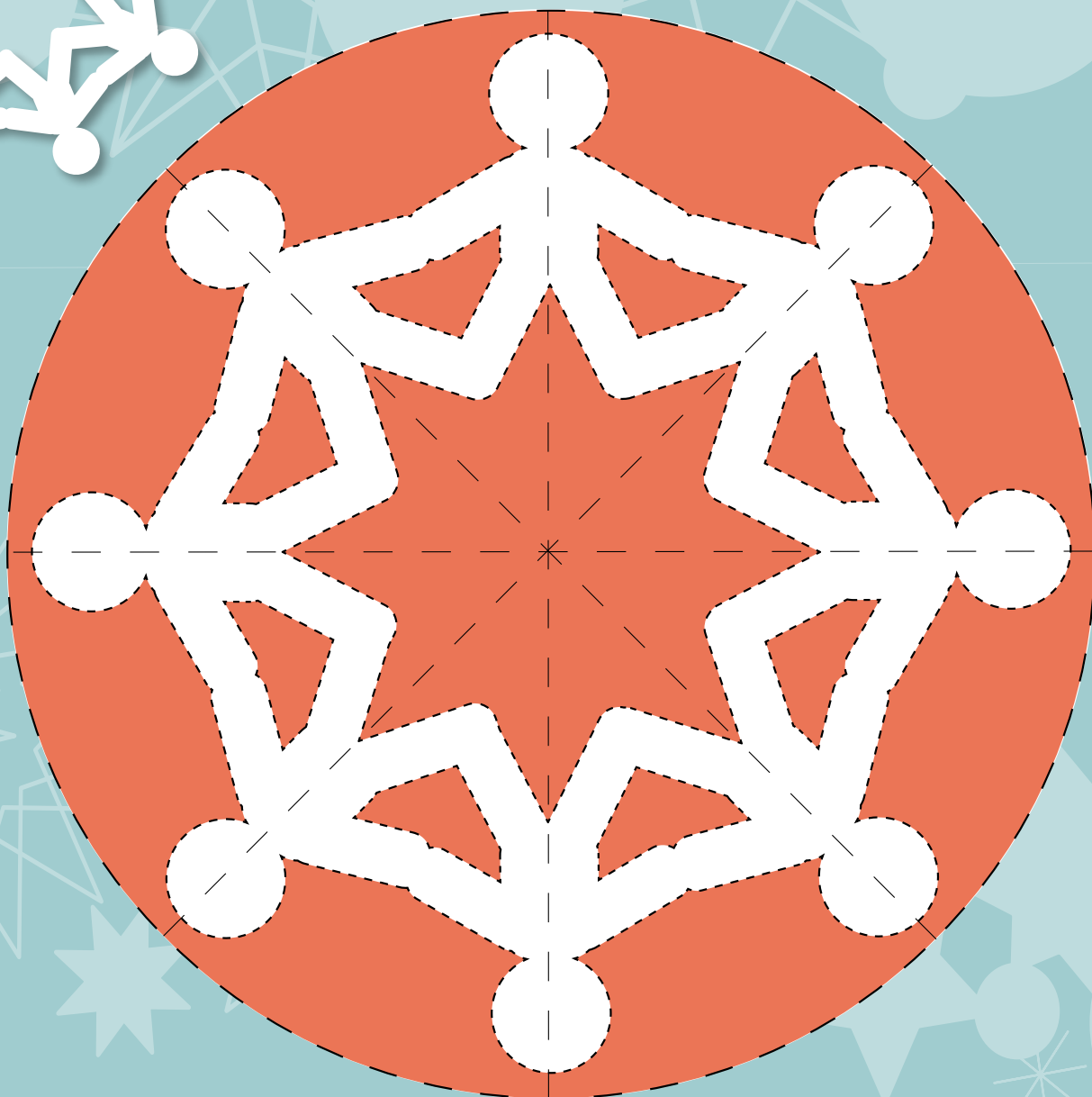
*Tilpasset fra "Gifts of Love", andakt ved Brigham Young University,
des. 1980.*



Tjeneste-snøfnugg

Vi kan gi Jesus en gave ved å tjene andre. Lag et tjeneste-snøfnugg for å minne deg på hvem du kan tjene.

1. Klipp ut sirkelen.
2. Brett sirkelen i to langs en av linjene. Brett den så i to igjen, og så igjen.
3. Klipp langs de stiplede linjene på omrisset av personen. Ikke klipp sidene av føttene og hendene.
4. Brett ut arket og skriv på hver person navnet på en du kan tjene.



Det perfekte treet

Av Sydney Squires

Kirkens tidsskrifter

(Basert på en sann historie)

*“Kom nå alle, store, små, for i dåpens bad å gå”
(Salmer, nr. 134).*

“Mamma, se på dette!” Joshua pekte på juletreet. Det var høyt og smalt, med perfekte, grønne barnåler.

Mamma stoppet opp og så på prislappen. Hun ristet på hodet. “Nei, jeg tror ikke det.”

Joshua sukket og fortsatte å gå. Markedet var fullt av matboder og juletrær. Det var fullt av familier som kjøpte trær og ingredienser for å lage deilige godsaker, som *bûche de Noël* (julevedkubbe-dessert). Mamma hadde tatt med seg Joshua for å kjøpe litt mat, men han kunne ikke la være å se på juletrærne. Noen av trærne var høye og smale. Andre var lave og runde. Joshua så til og med et som var akkurat like høyt som ham!

Mamma sa at de ikke hadde så mye penger i år. De ville nok ikke kunne kjøpe et tre. Det gjorde Joshua litt lei seg. Hver gang han kom til markedet sammen med mamma, fortsatte han å lete etter det perfekte

juletreet. Kanskje, bare kanskje, de kunne finne et tre å ta med hjem.

Joshua holdt mamma i hånden da de gikk til neste rad med trær. Joshua gispet. Der var det – det perfekte treet!

Han løp i forveien og la en hånd på treet. Det var ikke særlig grønt. Flere steder manglet det barnåler. Det var ikke så høyt. Det var faktisk veldig fremoverbøyd, som en gammel mann som lente seg på en stokk.

“Mamma, det er perfekt!” sa Joshua. “Kan vi ta det med hjem? Vær så snill!”

Mamma så på prislappen. “Tja, det er ikke så mange euro. Og jeg tror vi får plass til det i bilen.”

Joshua gledet seg så. Han fortsatte å fikle med jakkeermene mens han ventet på at mamma skulle betale for treet. Så hjalp en hyggelig mann dem å legge treet i bilen. Da de endelig kom hjem, hjalp stebroren hans Matthieu og pappa til med å bære treet fra bilen. De bar det inn og satte det i hjørnet av stuen.

“Først må vi henge opp lysene,” sa Matthieu.

Det ble vanskelig fordi treet var så bøyd. Matthieu plasserte lysene på toppen. Joshua plasserte dem nederst. Deretter hang de opp pynten. Til slutt hjalp pappa Joshua å sette stjernen på toppen.

Pappa koblet til lysene og la armene rundt mamma. Joshua smilte til treet. Treets lys fikk hele rommet til å føles varmt og koselig. Han satt under treet og så opp på de fargerike pyntegenstandene. Treet virket ikke like bøyd og trist nå. Det var vakkert. Det var perfekt.

“Det er et perfekt Jesus-tre,” sa Joshua.

“Hva mener du?” spurte mamma.

“Treet vårt er akkurat som Jesus,” sa Joshua. “Jesus ble født i en stakkarslig og skitten krybbe. Treet vårt var stakkarslig og trist på markedet. Men nå er treet vakkert og storslått, akkurat som da Jesus ble en vakker konge.”

“Vårt perfekte Jesus-tre,” sa pappa. “Det liker jeg.”

Joshua smilte. Dette kom til å bli en veldig spesiell jul. ●

Denne historien fant sted i Frankrike. Slå opp på side V6 for å lære mer om dette landet.



Hei fra Frankrike!

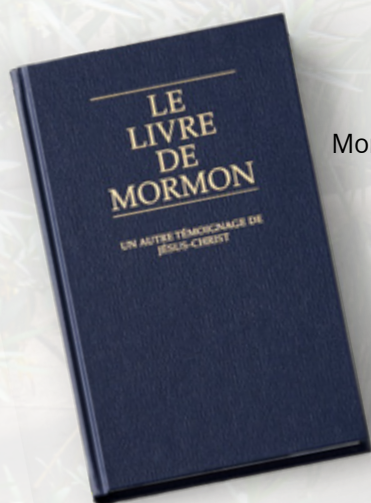


**Salut!
Vi heter
Margo og
Paolo!**

**Vi reiser rundt i
verden for å lære
om Guds barn.
Bli med oss når vi
besøker Frankrike!**



Det er nesten 40 000 medlemmer av Kirken i Frankrike!
Tempelet i Paris i Frankrike ble ferdig i mai 2017.

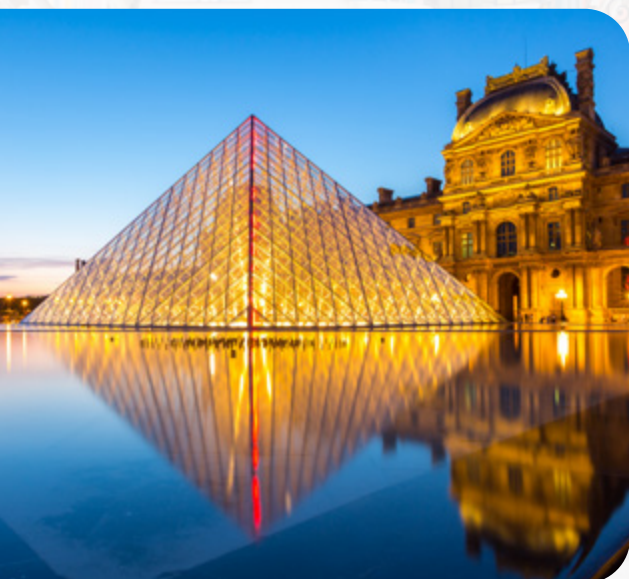


Dette er en
Mormons bok på fransk.

Frankrike er kjent
for sine brød og
oster. Mange kjøper
ferske baguetter fra
boulangeries (bakerier)
hver dag.



I Syd-Frankrike forbereder folk seg til jul ved å lage en "crèche", eller en julekrybbe. Julekrybben er full av mennesker som venter på at Jesus Kristus skal bli født. På julaften legger de statuen av Jesusbarnet i julekrybben!



Louvre i Paris er verdens største kunstmuseum! Det har mer enn 380 000 kunstverk.



Min favoritthistorie i Mormons bok er den om Nephi som tilgir og er glad i brødrene sine. Takket være Nephis eksempel hjelper virkelig denne delen av Skriftene meg lettere å be brødrene mine om tilgivelse når vi krangler, og også å tilgi.

Evelyne N., 6 år,
Île-de-France i Frankrike

Takk for at du utforsket Frankrike sammen med oss!



Franske barn er glad i å leke en lek som heter "escargot". Man hopper i spiralform for å komme til slutten!

Er du fra Frankrike? Skriv til oss!
Vi vil gjerne høre fra deg.



En jule- overraskelse

Av Jane McBride

(Basert på en sann historie)

“Ha en god familie-jul! ... Pakk ditt hjerte inn i kjærlighet i år”
(Children’s Songbook, 51).

Anna ble lei seg da hun kom inn i rommet og så juletreet. Varmtvannsbereideren i huset deres hadde gått i stykker, og det var vann over hele gulvet. Pappa prøvde fortsatt å tørke det opp. De få gavene under treet var helt gjennomvåte.

Anna og de yngre

brødrene hennes tok noen håndklær og prøvde å tørke gavene. Men det hjalp egentlig ikke. De var gjennomvåte.

Annas familie hadde det vanskelig for tiden. Faren hennes hadde ikke jobb akkurat nå. Moren hennes skulle snart føde barn, og hun var ofte kvalm. Og nå kom de ikke til å få noen julegaver.

Da Anna gjorde seg klar til å legge seg den kvelden, kunne hun høre mamma og pappa snakke på kjøkkenet.



“Hva skal vi gjøre?” spurte mamma. Det hørtes ut som hun gråt. “Vi har ikke nok penger til avdraget på huslånet, og nå har vi ikke engang gaver til barna.” Anna hadde en tom og forknytt følelse i magen.

“Vi finner på noe,” sa pappa.

Anna gikk inn på kjøkkenet. Mamma strakte ut armene og ga henne en stor klem. Med armene rundt mammas mage kjente Anna at barnet beveget seg. Hun smilte. “Vi har en ny baby på vei. Du sier alltid at en baby er et mirakel.”

Mamma smilte til henne. “Akkurat. Vi har mye å være takknemlige for.”

“Vi har hverandre,” sa pappa. Han kysset Anna på hodet. “Det vil ordne seg.”

På vei til rommet sitt hørte Anna brødrene gråte. Hun satte seg på Davids seng.

“Alle er så lei seg,” sa David lavmælt.

“Og vi får ingen gaver,” sa Robbie og snufset.

“Det vil ordne seg,” sa Anna igjen. “Bare vent og se.”

Før hun la seg, knelte Anna ned og spurte vår himmelske Fader hva hun kunne gjøre for familien. Hun hadde ingen penger å kjøpe gaver for, men hun fikk likevel en varm og betryggende følelse i hjertet.

Neste morgen lå hun i sengen og tenkte i noen minutter før hun gjorde seg klar til skolen. Da fikk hun en idé! Den ettermiddagen skyndte hun seg hjem og gjorde pliktene og leksene sine. Så fant hun litt papir og hysing og noen tusjer og klistremerker hun hadde fått til bursdagen sin. Hun tok alt sammen med til rommet sitt og lukket døren.

Anna lo nesten da hun tenkte på hvor overrasket familien ville bli. Først brettet hun papiret og knyttet det sammen med hyssing for å lage fire hefter. Hun valgte et stjerneklistermerke til mammas hefte og en planet til pappas. Hun satte en hund på Davids hefte og en rakett på Robbies.



Så begynte Anna å tegne. Til mamma laget hun en tegning av seg selv som feide gulvet. Hun tegnet at hun laget middag sammen med pappa, at hun spilte fotball med David og at hun leste en bok for Robbie. Det tok henne flere dager å fylle hvert hefte med tegninger.

Til slutt var det julaften, og Anna la forsiktig heftene sine under treet.

Neste morgen ga hun alle i familien et hefte. “Jeg liker disse tegningene,” sa David. “Jeg liker å spille fotball.”

“Det er ikke bare tegninger,” sa Anna med et glimt i øynene. “Det er kuponger! Alle tegningene viser ting jeg vil gjøre for dere.”

“Dette er den fineste gaven du kunne ha gitt oss,” sa mamma mens hun så gjennom heftet sitt. Anna var takknemlig for at vår himmelske Fader hjalp henne å komme på at hun kunne lage julekuponger. Et nytt barn var på vei, og med vår himmelske Faders hjelp ville alt virkelig ordne seg. ●

Artikkelforfatteren bor i Colorado i USA.



En vennskaps gave

Av Lucy Stevenson

Kirkens tidsskrifter

(Basert på en sann historie)

*Denne historien fant sted i England kort tid
etter 2. verdenskrig.*

Hermann Mössner var nervøs da han gikk inn i møtehuset. Han og vennene hans fra leiren gikk fortsatt med uniformene sine, merket med bokstavene "POW". Alle visste at disse bokstavene betydde "krigsfange". Hva ville medlemmene av grenen tro? Ville de se på ham som sin fiende?

Møtehuset lå i nærheten av Leeds i England. Men Hermann var ikke fra England. Han var fra Tyskland. Etter å ha blitt tvunget til å kjempe under 2. verdenskrig, hadde Hermann blitt tatt til fange av britiske soldater og sendt

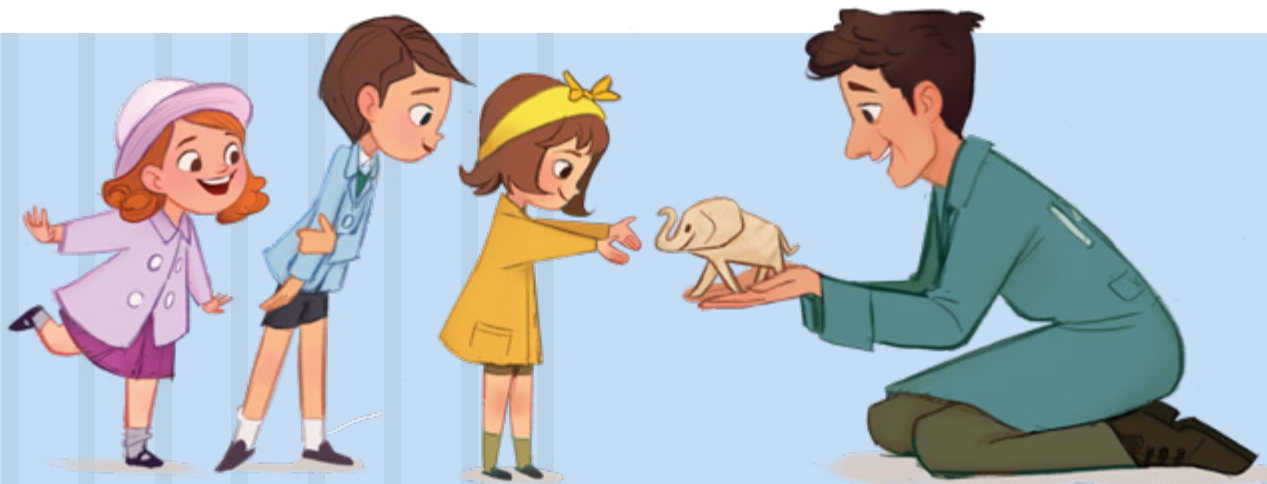
til en engelsk fangeleir. Dette var første gang han gikk i kirken på lenge.

Hermann trakk pusten dypt da han satte seg på en av benkene. Han kunne se grenspresidenten, George Camm, som satt foran. President Camm var Hermanns venn. Hermann følte seg bedre da han så at han smilte.

For noen måneder siden besøkte president Camm Hermann i leiren etter å ha hørt at han var det eneste medlemmet av Kirken der. Til å begynne med var Hermann litt bekymret. Ville president Camm hate ham? Landene deres hadde tross alt kjempet mot hverandre i krigen.

Men da Hermann og president Camm møttes, smilte de og håndhilste. Så ba de sammen. De sang sanger og





snakket om evangeliet. De tok til og med nadverden sammen.

“Jeg er glad i deg, min bror,” sa Hermann da president Camm måtte dra. Han så tårer i president Camms øyne da han vinket farvel.

Etter det besøkte president Camm Hermann hver lørdag. Resten av uken gjorde Hermann sitt beste for å etterleve evangeliet. Han bar vitnesbyrd for de andre fangene mens de arbeidet på åkrene. Han svarte på spørsmålene deres mens de spikket etter en lang dags arbeid. Noen ganger ba han sammen med dem.

“Hei, Hermann,” sa en av fangene en kveld. “Kan jeg bli med deg og Mr. Camm på lørdag?”

Hermann så opp fra treklossen han spikket på. Han smilte. “Selvfølgelig!”

“Kan jeg også?” spurte en annen fange.

Hermann og president Camm var svært begeistret for å få undervise flere av fangene. Snart ønsket noen av dem til og med å bli døpt!

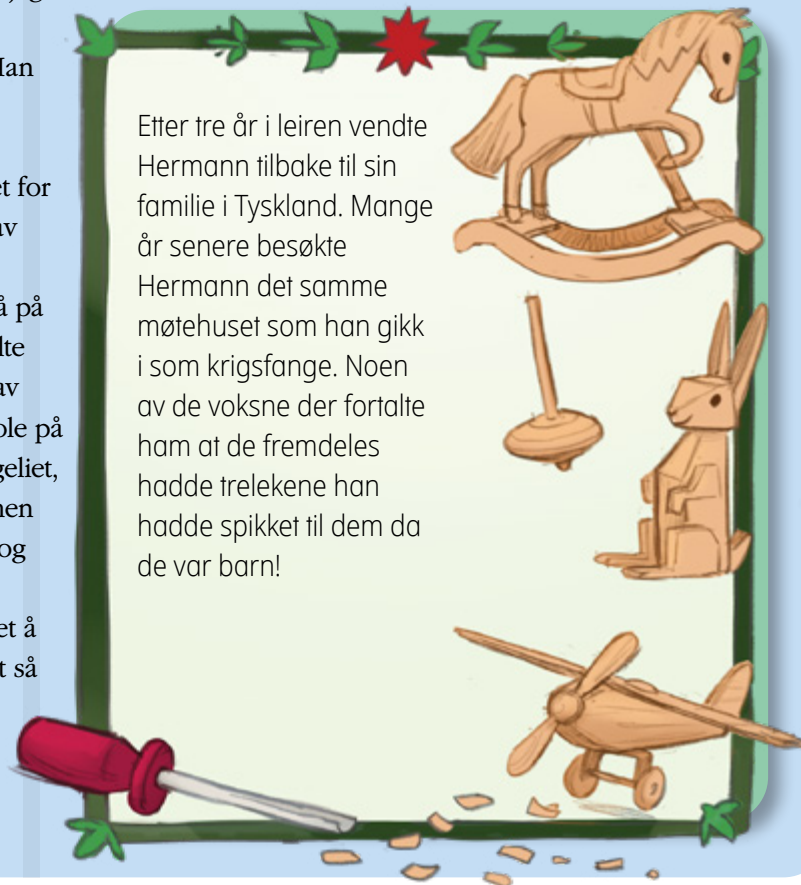
Og nå, da Hermann så seg rundt i kirkesalen og så på familiene som ventet på at kirken skulle begynne, følte han fred. Noen medlemmer var nervøse i nærheten av Hermann i begynnelsen. Men snart begynte alle å stole på ham. De andre fangene som ønsket å lære om evangeliet, fikk tillatelse til å forlate leiren for å gå i kirken sammen med Hermann på søndager. Senere ble Hermann til og med kalt til Søndagsskolens president i grenen.

Tiden gikk, og julen nærmet seg. Hermann ønsket å gjøre noe for å takke medlemmene som hadde vært så

snille mot ham. Da fikk han en idé! Tiden for grenens juletreff nærmet seg. Hermann samlet flere treklosser og begynte å spikke. En etter en forvandlet han klossene til små biler, elefanter, fly, tog og hester.

Endelig kom festdagen. Alle spiste mat og sang julesanger sammen. Hermann og vennene hans fra leiren sang julesanger på tysk.

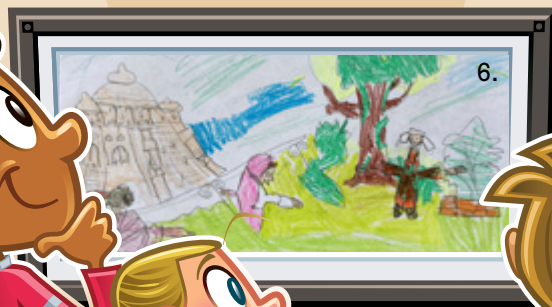
Så fant Hermann frem en stor pose. I den var det 40 treleker! Hermann ga en til hvert Primær-barn. Det var en jul de aldri ville glemme. ●



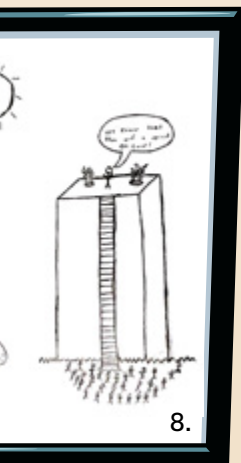
Etter tre år i leiren vendte Hermann tilbake til sin familie i Tyskland. Mange år senere besøkte Hermann det samme møtehuset som han gikk i som krigsfange. Noen av de voksne der fortalte ham at de fremdeles hadde trelekene han hadde spikket til dem da de var barn!



**Utstilling
av kunst
inspirert
av
Mormons
bok!**



Takk for at dere delte deres kunst inspirert av Mormons bok hele året!



8.



9.



10.



11.



12.



13.



14.



15.



16.

1. Felipe L., 8 år, São Paulo i Brasil
2. Chloe D., 8 år, Queensland, Australia
3. Fernanda A., 10 år, Chihuahua, Mexico
4. Slade A., 9 år, Idaho, USA
5. Lizzie P., 8 år, Pennsylvania, USA
6. Charlotte B., 7 år, Tennessee, USA
7. Emma S., 8 år, Anzoátegui, Venezuela
8. Jacob A., 10 år, Alberta, Canada

9. Lauren S., 9 år, Washington, USA
10. Anahí F., 8 år, Canelones, Uruguay
11. Martin S., 5 år, Jujuy, Argentina
12. Will B., 8 år, Utah, USA
13. Johannes H., 10 år, Florida, USA
14. Andie S., 7 år, Nevada, USA
15. Inês S., 9 år, Viseu, Portugal
16. Kayla S., 9 år, California, USA





Av eldste
W. Mark
Bassett
i De sytti

Be for Max



Da jeg var seks, ønsket et eldre par i menigheten å finne et godt hjem til hunden sin, Max. De visste at vår familie ville elske Max. Så vi adopterte ham!

Noen uker senere kom noen av vennene våre for å være hos oss i noen dager. Huset vårt var fullt av lekende barn.

Men Max var vant til et stille hjem. Å være i et hus fullt av bråkete barn gjorde ham veldig nervøs. En dag mens vi lekte og lo, oppdaget vi plutselig at Max var borte!

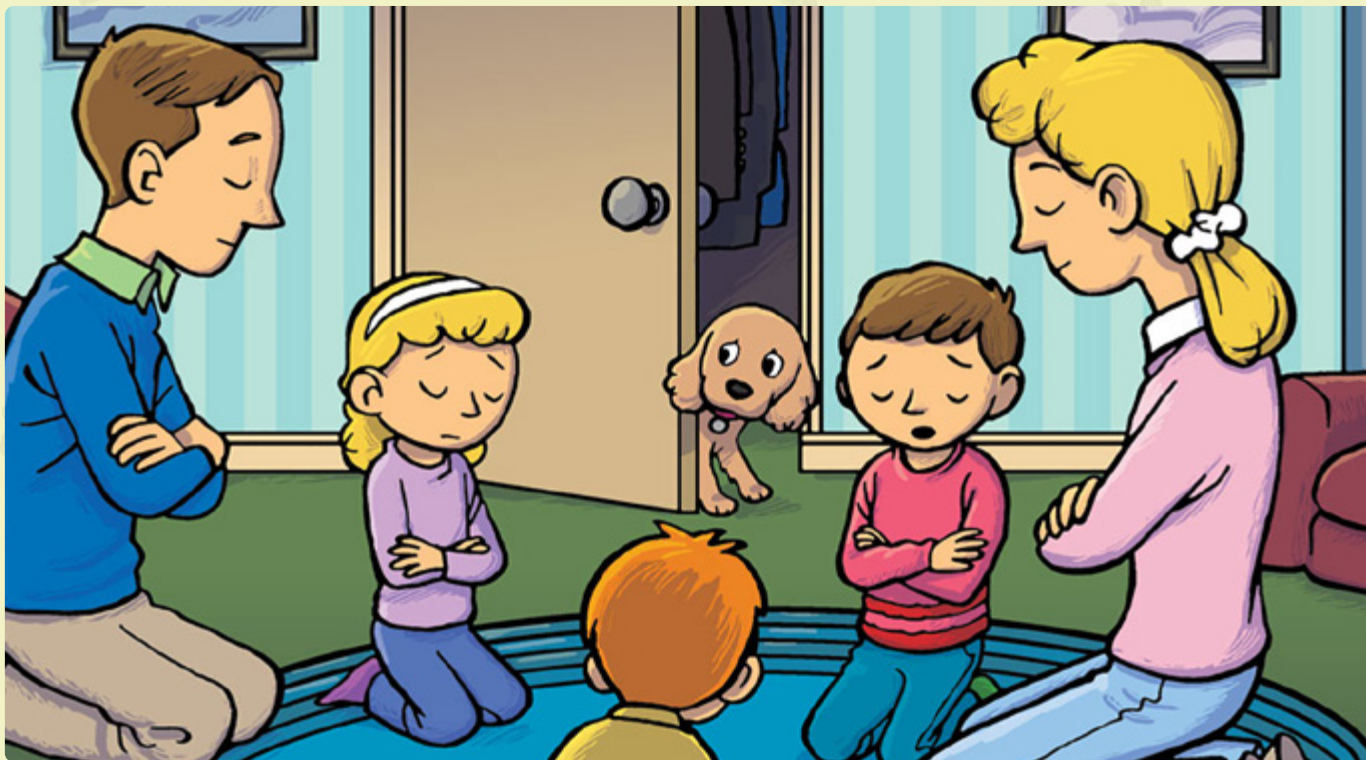
Vi lette overalt etter Max. Jeg gråt nesten mens mor kjørte oss rundt i hele nabolaget. Vi sjekket til og med hos Max sine første eiere. Men han var spurløst borte.

Da vi kom hjem, sa noen: "La oss be for Max!" Vi knelte i en sirkel og holdt en enkel bønn. Vi ba vår himmelske Fader om ideer om hvor vi skulle lete etter Max.

Akkurat da vi sa "amen," kom det en bjeff fra skapet! Det var Max!

Vår himmelske Fader kjenner hver enkelt av oss og elsker oss. Svar på våre bønner kommer kanskje ikke alltid med en gang. Og vår himmelske Fader besvarer kanskje ikke alltid våre bønner på nøyaktig den måten vi ønsker. Men slik vokser vi i tro og tålmodighet.

Hvis du har problemer eller bare ønsker å snakke, vil vår himmelske Fader alltid høre deg! ●





Lys for Verden

Jesus bragte lys og kjærlighet til hele verden. Her er noen aktiviteter for å hjelpe deg å føle og dele hans lys med andre. Fargelegg de nummererte områdene etter at du har gjort hver aktivitet.

1

Les Lukas 1:26–31 og syng "Sov nå søtt" (*Barnas sangbok*, 28).

2

Lag et julekort til noen og syng "En krybbe var vuggen", (*Salmer*, nr. 121).

3

Les Lukas 2:4–7 og syng "Da Josef dro til Betlehem" (*Barnas sangbok*, 22).

4

Gjør en god gjerning for noen og syng "Han sendte Sønnen" (*Barnas sangbok*, 20).

5

Les Lukas 2:8–18 og syng "Hør den englesang så skjønn" (*Salmer*, nr. 123).

6

Les Matteus 2:1–11 og syng "en julesang eller salme".

7

Snakk om hva dere føler når dere tenker på Jesu Kristi fødsel, og syng "Stille natt" (*Salmer*, nr. 128).



Et nabolags julekrybbe

Av Lorraine Starks
(Basert på en sann historie)

“For et barn er oss født” (2 Nephi 19:6).

Rose sto på tå hev og hoppet opp og ned da hun kikket ut av vinduet. Vennene deres skulle komme når som helst!

Hvert år i julen rollespilte Rose og familien Kristi fødsel. De inviterte alltid folk hjem til seg. Denne gangen hadde de invitert sine naboer og misjonærene! Rose gledet seg fordi naboene hadde en baby som skulle være Jesusbarnet.

Alt var nesten klart. Mamma tok nydelig bakverk ut av ovnen. Roses små brødre hadde ryddet opp alle lekene sine. Ellen hentet kostymene. Rose hadde til og med tapet en stor, gul stjerne på veggen til pynt.

“Rose,” ropte mamma fra kjøkkenet. “Kan du hjelpe Ellen med kostymene?”

“OK, mamma!” Rose snudde seg for å hjelpe søsteren sin, som hadde hendene fulle av pledd.



“Vi har pledd, håndklær og kostymer fra skapet,” sa Ellen. “Vi kan til og med bruke denne kurven som en liksomkrybbe.” Hun ga Rose en stor kurv. Rose la et mykt teppe i den til barnet.

“Perfekt,” sa Rose.

Roses lillebror Jack trakk et grått pledd over hodet og gjorde en morsom grimase. “Kan jeg være eselet?”

Rose lo. “Nei, din tøysekopp! Du ville være vismann, ikke sant?”

“Å jo!” sa Jack. Han tok lekekronen og satte den på hodet.

Da banket det på døren.

“De er her!” sa Rose. “Jeg åpner.”

Snart var huset fullt av glade mennesker. Rose hjalp alle å få på seg kostymene. Søstermisjonærene var hyrdene. Brødrene og søsteren hennes var vismennene. Den søte babyen var Jesusbarnet, og foreldrene hans var Maria og Josef.

Rose tok på seg en myk, hvit lue. Hun var en sau.

Endelig var alle kledd og klare til å begynne. Eldste og søster Yancey, et misjonærektepar fra menigheten, slo opp historien om Kristi fødsel i Det nye testamente. De leste versene høyt. Alle spilte sin rolle.

På slutten av historien sang alle “Stille natt”. Rose følte seg varm og lykkelig. Hun visste at hun følte Den hellige ånd. Det føltes som om Jesus sto rett ved hjertet hennes.

Etter sangen viste mor videoen “Samuel og stjernen”. Ellen holdt en bønn. Så kom de med det gode bakverket. Alle hadde det gøy sammen.

“Hva likte dere best?” spurte søster Yancey.

“Jeg likte å synge sangen,” sa Ellen. “Og å leke med Jesusbarnet.” Ellen gynget barnet på fanget sitt. Hun hadde lekt med ham helt siden sangen sluttet.

“Jeg likte å gi Jesus gaver,” sa Jack. Han hadde fortsatt på seg lekekronen.

“Hva med deg, Rose?”

Rose strakte armene ut til siden. “Jeg likte alt!” sa hun med høy røst. Men mest av alt likte jeg at alle var her for å feire Jesus. For det er det julen handler om.” ●

Artikkelforfatteren bor i Texas i USA.

Hvem kan du invitere til å feire Jesu fødsel sammen med deg i år?

Samuel og stjernen



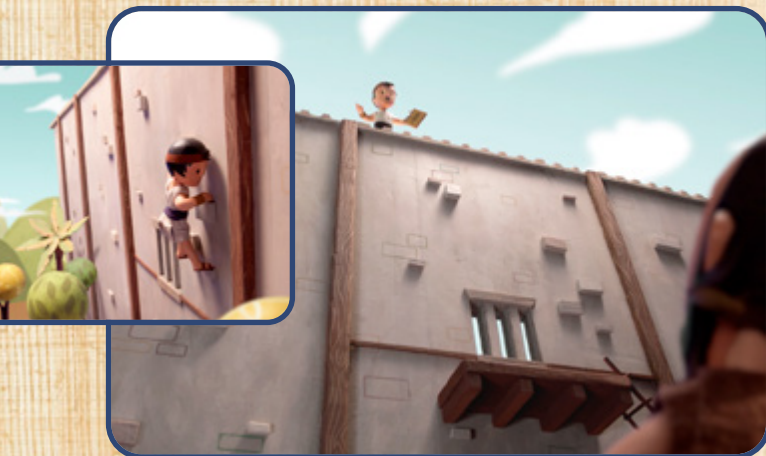
For mange år siden i
gamledager, langt, langt borte,
uttalte en Guds mann ved
navn Samuel en profeti.



Han fortalte folket mange ting om Frelserens fødsel.
Han talte til dem om Jesus Kristus og at han
skulle komme til jorden.



Folket hørte ikke etter. De var fulle av tvil i hjertet.
Så de tok Samuel med til byporten og kastet ham ut.



Men Samuel ville ikke gi opp. Han måtte fortelle
dem det. Han klatret opp på bymuren og ropte
til menneskene nedenfor.



"Om bare fem år vil Herren komme, en stjerneklar
natt, for å frelse menneskeheten fra alle deres
synder og gi verden sitt lys.



Og selv om det er om fem år, og selv om det er langt borte, vil solen gå ned og natten begynne, men den vil være like lys som dagen.”



Folk fnyste og trampet med føttene. De sa at det ikke ville komme noen Kristus. De kastet steinene sine. Pilene deres fløy. De bommet på ham, alle sammen.



De trofaste ventet, åndeløst, i håp om å få se – stjernen, lyset, løftene, langt mer dyrebare enn gull.



Fem år senere, i Betlehem, lå Kristus i en krybbe i en stall. De så lyset og visste at han hadde kommet, deres Frelser, alles Herre.



Og slik det alltid er når profeter er så frimodige, oppfyller Herren sine løfter, som Samuels for så lenge siden. ●

Du kan se denne videoen på bit.ly/3cz7F2j. Eller du kan lese beretningen i Helaman 13–15; 3 Nephi 1:13–15, 21.



Moroni bevarte Skriftene for oss



Profeten Mormon satte sammen en bok om Jesus.
Han skrev den på gullplater. Før han døde, ba Mormon
sin sønn Moroni om å ta vare på boken.

Moroni gjorde det faren ba ham om. Han beskyttet platene. Noen ganger måtte han gjemme seg for ugudelige mennesker. Han var ofte ensom. Men han visste at boken var svært viktig.



Jesus besøkte Moroni! Han viste Moroni at boken ville hjelpe mange mennesker som deg og meg. Moroni tilføyde sitt vitnesbyrd på platene. Han skrev til oss som om vi var der sammen med ham.



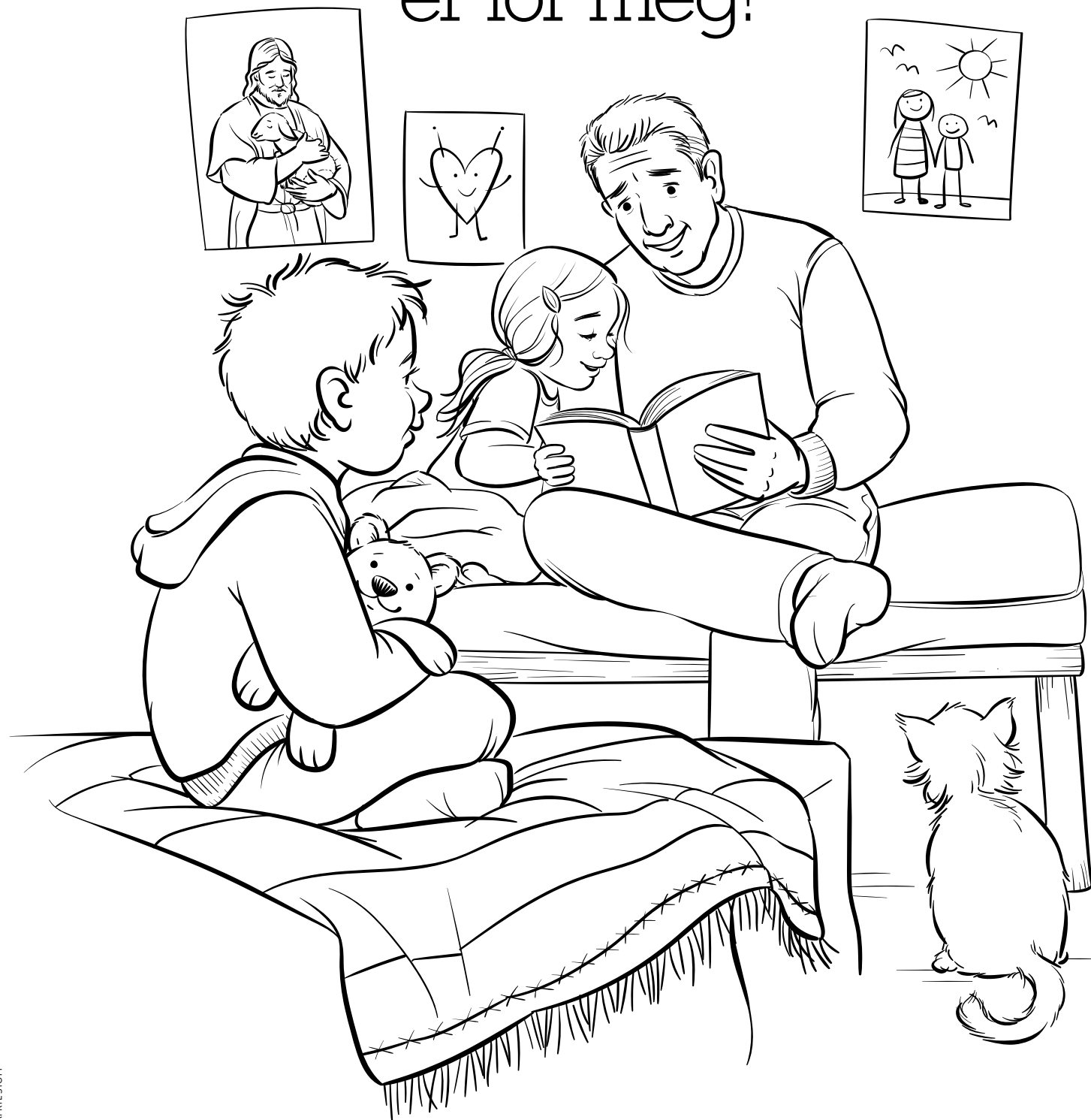
Gud ba Moroni om å grave platene ned for å bevare dem. Mange år senere oversatte Joseph Smith dem. Nå er de trykt som Mormons bok.



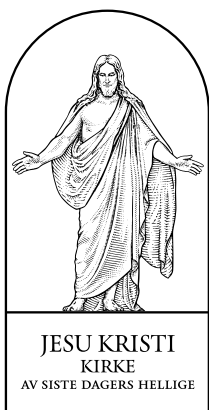
Mormons bok ble skrevet for meg! Den kan hjelpe meg med et hvilket som helst problem. Den er en gave fra Gud. ●

Les om dette i Mormon 8 og innledningen til Mormons bok.

Mormons bok er for meg!



Hva har du lært av Mormons bok i år?



Kjære foreldre

Denne månedens tidsskrift handler om gaver. En av gavene vi har arbeidet med for familien din, er et *Vennen*-tidsskrift i full lengde på ditt språk!

Her er bare noe av det du kan se frem til i *Vennen* i 2021:

- En månedlig utfordring som barn over hele verden kan gjøre sammen for å følge Jesus
- Historier om pionerer fra mange land
- Kort om Kirkens historie
- Enda flere historier fra barn over hele verden!

Siden den nye versjonen av *Liahona* ikke vil inneholde tidsskriftet *Vennen*, kan du abonnere på *Vennen* på store.ChurchOfJesusChrist.org, eller gjennom et lokalt Kirkens distribusjonssenter. Den tid som gjenstår på ditt *Liahona*-abonnement vil automatisk overføres til det nye *Liahona*.

Kjærlig hilsen,
Vennen



Finn liahonaen som er gjemt i bladet!

INNHold

- V2** Fra Det første presidentskap: Den gave som kjærlighet til Jesus er
- V4** Det perfekte treet
- V6** Hei fra Frankrike!
- V8** En juleoverraskelse
- V10** Tapre eksempler: En vennskapsgave
- V12** Utstilling av kunst inspirert av Mormons bok!
- V14** Fra venn til venn: Be for Max
- V15** Bare moro: Lys for Verden
- V16** Et nabolags julekrybbe
- V18** Samuel og stjernen
- V20** Historier fra Skriftene: Moroni bevarte Skriftene for oss
- V23** Fargeleggingsside: Mormons bok er for meg!

PÅ OMSLAGET AV *VENNEN*
Illustrasjon: Kathleen Peterson